

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΛΥΜΝΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ 1/2012

(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ)

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Καλύμνου Πέτρο Νικάκη και την Γραμματέα Μιχαλίτσα Φουντωτού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 28 Σεπτεμβρίου 2011 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση :

Του αιτούντος : ΑΚ του Γεωργίου, κατοίκου Καλύμνου (Ενορία Αναστάσεως), ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Θ Π. Κ (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΠΛ-ΚΛ-363/30-9-2011 ΔΣΚω).

Των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών, οι οποίοι κατέστησαν διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευση τους (άρθρα 5 Ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ) και παρίστανται ως εξής:

1. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μ Ν. Τ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΔΣΚω).
2. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Α.Μ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΔΣΚω).
3. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Αικατερίνης Ι. Ρ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ....../..... ΔΣΚω).
4. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Άλφα Τράπεζα Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου Ν. Παπάζογλου (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΠΛ-ΚΛ-352/28-9-2011 ΔΣΚω).
5. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Τράπεζα ΕFG Eurobank Ergasias Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ν Γ. Β. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ....../..... ΔΣΚω).
6. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (Λ. Μεσογείων αρ. 109-111) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Α.Μ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΔΣΚω).
7. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε.
8. Η ανώνυμη εταιρεία παροχής πιστώσεων με την επωνυμία «Hellenic Post Credit», που εδρεύει στην Παιανία, επί της Αττικής Οδού (40ο χλμ ΣΕΑ Μεσογείων) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Σ.Κ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ....../..... ΔΣΚω).
9. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL plc» ως ειδική διάδοχος της CITIBANK N.A. που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ε. Ν. Μ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΔΣΚω).
10. Ο συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου», που εδρεύει στη Ρόδο και εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος δεν παραστάθηκε.
11. Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ, που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ακαδημίας αρ. 40) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσής του, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του

Κ.Π. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ..../..... ΔΣΚω).
12. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Ταχυδρομικό Ταμειστήριο Ελλάδος Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πεσμαζόγλου αρ. 4-6) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ά. Μ. Μ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ. ΔΣΚω). Της κυρίως παρεμβαίνουσας : ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» (δ.τ. «DINERS CLUB») κατά τροποποίηση της επωνυμίας της ανώνυμης εταιρείας «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» (δ.τ. «DINERS CLUB») δυνάμει της υπ' αριθμ. 41013/2004 αποφάσεως του Νομάρχη Αθηνών, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της Ε. Ν. Μ. (γραμ. προείσπρ. δικηγ. αμοιβής υπ' αριθμ.ΔΣΚω).

Ο αιτών με την από 29-3-2011 αίτησή του, εκούσιας δικαιοδοσίας, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 3/29-3-2011 ζήτησε όσα αναφέρονται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της αίτησης ορίστηκε αρχικά δικάσιμος η 8-6-2011 και μετ' αναβολήν αυτή, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η τελευταία ως άνω ανώνυμη εταιρεία άσκησε κύρια παρέμβαση με τις προτάσεις της, ζητώντας να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές. Το δικαστήριο μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο και κατά την σειρά της εγγραφής της σ' αυτό

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις εκθέσεις επίδοσης υπ' αριθμ. 11.998/13-4-2011 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Κωνσταντίνου Ανδ. Σακκά και 9712Γ'/11-4-2011 του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Μ. Κ. Κ. που προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών, αντίγραφο της αίτησής του, στην οποία εμπεριέχονται η κατάσταση η προβλεπόμενη στο άρθρο 5 παρ. 1 περ. β' του Ν. 3869/2010 και προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του με την αναφερόμενη στο ίδιο άρθρο υπό στοιχείο γ' πρόσκληση, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις περιλαμβανόμενες στην υποβληθείσα από αυτόν κατάσταση πιστώτριες Τράπεζες με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» και «ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΣΥΝ.Π.Ε.», αντίστοιχα. Επομένως, εφόσον αυτές δεν εμφανίσθηκαν κατά την παραπάνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει να δικασθούν ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 754 παρ. 2 παρ. 1 ΚΠολΔ). Με την διάταξη του άρθρ. 1 του Ν. 3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 130/3-8-2010), ορίζεται ότι : «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών που : α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου και β) που προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης. 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνο μία φορά». Ακολούθως, στις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ίδιου νόμου, γίνεται αναφορά στη διαδικασία εξωδικαστικού συμβιβασμού, στο αρμόδιο δικαστήριο και στην κατάθεση των εγγράφων στη γραμματεία του δικαστηρίου και ιδίως της αίτησης, για την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον αυτού. Εξάλλου, η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.ά.), αποτέλεσαν παράγοντες που - δρώντας υπό την απουσία θεσμών

συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης - συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών, τα οποία - αδυνατώντας στη συνέχεια να αποπληρώσουν τα χρέη τους - υπέστησαν και υφίστανται τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειες της. Προκειμένου δε να αντιμετωπιστεί το πραγματικό -ιδιαιτέρα μεγάλο και οξυμένο - πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, κατά τρόπο ουσιαστικό, σύγχρονο, θεσμικό, εναρμονισμένο με τις επιταγές ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου, θεσπίστηκαν οι διατάξεις αυτού του νόμου, με τους όρους και τις προϋποθέσεις, που θέτει

(βλ. σχετ. ΜΠρΑθ 8326/2010, ΜΠρΑθ 7794/2010, ΤΝΠΝομος). Περαιτέρω, η αρχή της καλόπιστης εκτέλεσης των ενοχών, που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ, στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής και στην επαναφορά της ισορροπίας των παροχών, που διαταράχθηκε από διάφορα περιστατικά - προβλεπτά ή απρόβλεπτα - με κριτήρια αντικειμενικά, για την ασφάλεια των συναλλαγών και γενικότερα του δικαίου (βλ. σχετ. Β. Βαθρακοκοίλης, «Αναλυτική ερμηνεία - νομολογία του ΑΚ», τ. Ι, έκδοση 1994, άρθρ. 288, σελ. 423). Με το Ν.3869/2010 παρέχεται η δυνατότητα της ρύθμισης -για το φυσικό πρόσωπο - των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά και βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία - χωρίς διέξοδο και προοπτική - κατάσταση, από την οποία - άλλωστε - και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί κι ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν, μέσω των εν λόγω διαδικασιών, την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι ο Ν. 3869/2010 - εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ - με τις διατάξεις του στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, διότι, με το πλαίσιο των διατάξεών του, καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών και απαλλαγής από αυτά του οφειλέτη-φυσικού προσώπου, με σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών, που, κατά κύριο λόγο, είναι οι τράπεζες (βλ. σχετ. ΕιρΘεσ 5105/2011, ΤΝΠΝομος). Ο αιτών επικαλούμενος με την αίτησή του ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις πιστώτριες, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί τη διευθέτησή τους από το δικαστήριο ώστε να επέλθει ολική ή μερική απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο των χρεών του έναντι των προαναφερομένων πιστωτών του, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, με την εξαίρεση της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης, που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, που εκθέτει αναλυτικά. Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των πιστωτών, που παραστάθηκαν στη δίκη αφού πήραν το λόγο από τον Ειρηνοδίκη, αναφέρθηκαν στην πιο πάνω αίτηση και ζήτησαν την απόρριψή της. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο δικαστήριο αυτό, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των αρθ. 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 Ν. 3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό της : α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρ. 2 Ν. 3869/2010), ο οποίος (συμβιβασμός) απέτυχε, όπως βεβαιώνεται από το διαμεσολαβητή δικηγόρο Μιχαήλ Ι. Μπιλλήρη (ΔΣΚω), β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρ. 2 παρ. 1 Ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρ. 13 παρ. 2 ιδίου ως άνω νόμου (βλ. σχετική βεβαίωση της Γραμματέως του Δικαστηρίου αυτού με ημερομηνία 29-9-2011 και του Ειρηνοδικείου Αθηνών υπ' αριθμ. πρωτ. 42γ/12-1-2012). Παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και επίδοση σ' αυτούς των εγγράφων του άρθρ. 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010, β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρ. 4 παρ. 2 και 4 Ν. 3869/2010 (βεβαίωσης αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού, υπεύθυνης δήλωσης για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κλπ) και γ) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, δοθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από τους μετέχοντες και μη στη δίκη πιστωτές (βλ. τις έγγραφες απαντήσεις-αντιρρήσεις τους). Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του Ν.3869/2010, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας

πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του, επομένως πρέπει να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά την καταβολή των νομίμων τελών της συζήτησης.

Η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» (δ.τ. «DINERS CLUB»), άσκησε κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία κύρια παρέμβαση με την οποία ζητάει να υπαχθεί στη ρύθμιση και η δική της αυτοτελής απαίτηση (ύψους 13.801,15 ευρώ από την υπ' αριθμ. πιστωτική κάρτα Diners), η οποία είχε συμπεριληφθεί από τον αιτούντα και είχε ενσωματωθεί στη συνολική απαίτηση της πιστώτριας-καθής ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL plc» (ειδική διάδοχος της CITIBANK N.A.). Στη διαδικασία ρυθμίσεως των οφειλών κατά τον Ν. 3869/2010 εξωδικαστική και δικαστική, δεν είναι υποχρεωτικό να κληθούν και συμμετάσχουν όλοι ανεξαιρέτως οι πιστωτές της αιτούσας. Οι μη συμμετέχοντες πιστωτές διατηρούν την ιδιότητα του τρίτου έναντι της εξελισσόμενης διαδικασίας, και σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 4 παρ.6 Ν. 3869/2010, δεν δεσμεύονται από τα αποτελέσματά της. Οι πιστωτές αυτοί διατηρούν ακέραιες τις δικονομικές δυνατότητες ατομικής ικανοποίησης των δικαιωμάτων τους, για το σύνολο των αξιώσεών τους απ' όλη την περιουσία του οφειλέτη. Παρ' όλα αυτά δεν αποκλείεται να επιλέξουν να ασκήσουν παρέμβαση στη δίκη, αν δικαιολογούν έννομο συμφέρον όπως στην προκειμένη περίπτωση, που η απαίτηση της κυρίως παρεμβαίνουσας έχει ενσωματωθεί στις απαιτήσεις τρίτης πιστώτριας τράπεζας, η οποία και δεν αντιδικεί περί του αντιθέτου. Στην περίπτωση αυτή το σχετικό αίτημα προσδίδει στην εκούσια συμμετοχή του τρίτου στη διαδικασία, το χαρακτήρα της κύριας παρεμβάσεως, η οποία μάλιστα, μπορεί να ασκηθεί και με απλή δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ.1 εδ.β' ΠτΚ σε συνδ.με το άρθρο 15 ν.3869/2010, κατά παράκαμψη της αντίστοιχης διατάξεως του άρθρου 752 παρ.1 ΚΠολΔ (Π. Αρβανιτάκης, Η Εκούσια Δικαιοδοσία ως διαδικαστικό πλαίσιο του Ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων). Κατόπιν τούτου, η ένδικη κύρια παρέμβαση, ως νομίμως ασκηθείσα πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν συνεκδικαζόμενη με την ένδικη αίτηση.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των πιστωτών του αιτούντος, που παραστάθηκαν στην δίκη, αφού πήραν το λόγο από τον Ειρηνοδίκη αρνήθηκαν την ένδικη αίτηση και προέβαλαν τις ακόλουθες ενστάσεις : Η «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» τις ενστάσεις (αναπτύσσονται με τις από 28-9-2011 προτάσεις της) : α) αοριστίας της ένδικης αιτήσεως, ισχυριζόμενη η εν λόγω τράπεζα ότι στην αίτηση δεν προσδιορίζονται οι βιοτικές ανάγκες του αιτούντος και το εκτιμώμενο κόστος εκάστης αυτών με συνέπεια να καθίσταται ανέφικτο να προσδιοριστεί η αναλογία υποχρεώσεων και εισοδημάτων του, β) απαραδέκτου της αιτήσεως λόγω μη επίδοσης στην ενιστάμενη τράπεζα κατάστασης της υπάρχουσας περιουσίας του αιτούντος και των εισοδημάτων του και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, κατ' άρθρ. 5 παρ. 1 Ν. 3869/2010, παρά μόνο της κρινόμενης αίτησης, γ) νόμω αβασίμου της ένδικης αιτήσεως βασιζόμενη στους ισχυρισμούς : γα) ότι εξαιρέθηκαν από τη ρύθμιση οφειλών τα δάνεια του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου και της Συνεταιριστικής Τράπεζας Δωδεκανήσου, γβ) ότι υποβλήθηκε αίτημα εξαίρεσης από την ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας του, γγ) ότι η αδυναμία πληρωμής του αιτούντος δεν είναι μόνιμη καθώς οφείλεται στη δυσμενή οικονομική συγκυρία, γδ) ότι ο αιτών περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής δολίως διότι προέβαινε σε διαρκή δανεισμό για να συμπληρώνει του εισόδημά του και προέβη σε μεταβιβάσεις (γονικές παροχές) ολόκληρης (πλην της οικίας του) της σημαντικότητας αξίας ακίνητης περιουσίας του σε ανήλικο τέκνο του το Σεπτέμβριο του 2010 και δ) καταχρηστικής ασκήσεως της ένδικης αίτησης με βάση, κυρίως, τον ισχυρισμό ότι ο αντίδικός της έχει περιέλθει σε δόλια μόνιμη αδυναμία πληρωμής καθώς προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση σε νέα μέσα πίστωσης αποσιώπησε ή παρέλειψε να δηλώσει την ύπαρξη των υφιστάμενων οφειλών-υποχρεώσεων του και γενικά επέλεξε να συμπληρώσει το εισόδημά του με διαρκή δανεισμό εν γνώσει της αδυναμίας κάλυψής τους έτσι ώστε σε συνδυασμό με τον καταδολιευτικό χαρακτήρα των ανωτέρω μεταβιβάσεων ακινήτων, η αίτηση να αφορά κατ' ευφημισσμόν και μόνο ρύθμιση οφειλών αφού επί της ουσίας αποτελεί αίτηση διαγραφής των οφειλών του αιτούντος προς το σύνολο των πιστωτών του. Οι προαναφερόμενες ενστάσεις (πλην αυτών, που αφορούν θέματα ουσίας και θα κριθούν στα πλαίσια εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού) τυγχάνουν απορριπτέες για τους κάτωθι λόγους : α) η ένδικη αίτηση δεν πάσχει αοριστίας για τον λόγο που προβάλλει η ενιστάμενη τράπεζα καθόσον το μηνιαίο κόστος

διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β', 5 παρ. 1 εδ. α'). β) η ως άνω υπό στοιχ. β ένσταση είναι αβάσιμη διότι τα έγγραφα, που προβλέπει η διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 1 του εν λόγω νόμου, περιέχονται (έχουν ενσωματωθεί) στο δικόγραφο της ένδικης αίτησης, που επιδόθηκε στην ενιστάμενη τράπεζα εντός της (μηνιαίας) προθεσμίας της ανωτέρω διάταξης νόμου (βλ. την υπ' αριθμ. 11990/12-4-2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Κ.Σ., που προσκομίζει με τις προτάσεις του ο αιτών). γ) η υπό στοιχ. γ ένσταση είναι επίσης αβάσιμη (αναφορικά με τα υπό στοιχ. γα, γβ και γδ σκέλη της ενώ οι ισχυρισμοί, που περιέχονται στο σκέλος υπό στοιχ. γγ και άπτονται της ουσίας θα κριθούν παρακάτω) καθόσον εναπόκειται στο δικαστήριο η ρύθμιση των οφειλών του αιτούντα επ' ωφελεία όλων των πιστωτών του ενώ, όπως εκτιμά το Δικαστήριο, ο αιτών δεν περιέλαβε στο προτεινόμενο από τον ίδιο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και τα χρέη του προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, έχοντας προφανώς την πεποίθηση ότι αυτά εξυπηρετούνται με την παρακράτηση ποσών απευθείας από τον μισθό του (εξάλλου η κρατούσα άποψη στη νομολογία για τις υποθέσεις του Ν. 3869/2010 εξαιρεί το ποσό, που παρακρατεί από τον μισθό του οφειλέτη το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, από την ρύθμιση των άρθρ. 8 και 9 του εν λόγω νομοθετήματος). Επίσης, κατά την σχετική διδασκαλία (θεωρία), ο οφειλέτης δεν είναι υποχρεωμένος να αναφέρει το σύνολο των πιστωτών του αλλά μόνον αυτούς, τις απαιτήσεις των οποίων επιθυμεί να υπαγάγει στην αίτηση περί απαλλαγής (Δ. Χ. Μακρής, Κατ' Άρθρο Ερμηνεία του Νόμου 3869/2010, εκδ. Τσίμος, Θεσ/νίκη-2011, σελ. 82-αρ. 55 με αντίθετη άποψη του Αθ. Κρητικού). Όσον αφορά στο αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του αιτούντος από την ρευστοποίηση αυτό υποβάλλεται καθόλα νόμιμα βάσει της διάταξης του άρθρ. 9 παρ. 2 του εφαρμοζόμενου εν προκειμένω νόμου. Η σχολιαζόμενη ένσταση τυγχάνει απορριπτέα και ως προς το υπό στοιχ. γδ σκέλος της, λόγω αοριστίας, διότι δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και η πρόκληση, από τον ίδιο, άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. Δεν εξειδικεύονται, λοιπόν, στην ένδικη αίτηση οι συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες ο αιτών απέκρυψε από τους πιστωτές την οικονομική του κατάσταση και το σύνολο των δανειακών του υποχρεώσεων, προκειμένου να τύχει περαιτέρω δανεισμού, δεδομένου ότι οι πιστωτές (τράπεζες εν προκειμένω) έχουν τη δυνατότητα να εξακριβώσουν την οικονομική συμπεριφορά και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις των υποψήφιων πελατών τους. Τέλος, όσον αφορά την ένσταση της ανωτέρω τράπεζας περί καταχρηστικής ασκήσεως της ένδικης αίτησης, αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος - που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ, με τους όρους που αυτό προβλέπει - είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα, το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (βλ. σχετ. Α.Π. 1006/1999, ΕλλΔνη 40,1718, Α.Π. 392/1997, ΕλλΔνη 38, 1842, ΕφΠειρ 357/2005, Δ.Ε.Ε. 2005,1066, ΕφΛαρ 474/2005, Αρμ 2005,1768, ΕφΠατρ 964/2004, ΑχΝομ 2005,22, ΕφΘεσ 1729/2003, Αρμ 2004,1401, ΕφΘρ 221/2000, DIGESTA 2003,36, ΕφΔωδ 280/1998, ΕΕμπΔ 1999,830, ΕφΠειρ 270/1996, Δ.Ε.Ε. 1996,706, ΕφΑθ 9861/1995, ΕλλΔνη 39/172, ΕφΑθ 6428/1994, ΕλλΔνη 36,1547, ΕφΠειρ 535/1994, ΑρχΝ 1995,415), όπως συμβαίνει εν προκειμένω. Η «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» προέβαλε ένσταση περί του ότι ο αιτών περιήλθε από δόλο σε αδυναμία πληρωμής, όπως αυτή αναπτύσσεται με τις από 20-9-2011 έγγραφες προτάσεις της, ισχυριζόμενη η εν λόγω τράπεζα ότι ο αιτών ενώ γνώριζε τις περιορισμένες οικονομικές του δυνατότητες και συνεπώς την αδυναμία να ανταποκριθεί στις δανειακές του υποχρεώσεις, δολίως ανέλαβε υποχρεώσεις συνολικού ύψους 353.181,29 ευρώ. Ο ισχυρισμός αυτός της ενιστάμενης τράπεζας τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος διότι ακόμη και αν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, υπάρχει συνυπαιτιότητα της τράπεζας ως προς την χρηματοδότηση του αιτούντος καθώς αυτή, επιδεικνύοντας βαρεία αμέλεια, δεν εξακρίβωσε τη δανειακή επιβάρυνση του τελευταίου μολοντί είχε την σχετική δυνατότητα με τη συνδρομή της τεχνολογίας (ηλεκτρονικά συστήματα «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ», «ΔΙΑΣ» κλπ) ενώ δεν πρέπει να αγνοηθεί και η επιθετική στρατηγική πώλησης τραπεζικών προϊόντων μέσω καταιγιστικών διαφημίσεων, που χαρακτήριζε τον σχετικό οικονομικό τομέα στη χώρα μας κατά την τελευταία δεκαετία και σχεδόν επέβαλλε στους καταναλωτές την λήψη ιδίως καταναλωτικών δανείων και πιστωτικών καρτών. Η εκ των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» προέβαλε τις

ενστάσεις (αναπτυσσόμενες με τις από 28-9-2011 προτάσεις της) περί α) αοριστίας της ένδικης αίτησης, ισχυριζόμενη η εν λόγω τράπεζα ότι με βάση τα μηνιαία εισοδήματα του αιτούντος και της συζύγου του, όπως αυτά παρατίθενται στην ένδικη αίτηση και πέραν από τη γενικόλογη αναφορά στην υπερχρέωση και τη συντήρηση των τριών ανηλίκων παιδιών του, δεν φαίνεται να υπάρχουν ειδικοί λόγοι ή έκτακτες συνθήκες (ανεργία, ασθένεια κλπ) που συνέτρεξαν οδηγώντας τον αιτούντα σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ώστε να δικαιολογείται η υπαγωγή του στις ευνοϊκές διατάξεις του Ν. 3869/2010 και β) καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος με βάση τον ισχυρισμό ότι η εξαίρεση από το σχέδιο διευθέτησης των ενήμερων οφειλών του αιτούντος προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και την Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου (ύψους 52.846,30 ευρώ), που εξυπηρετούνται κανονικά από τον ίδιο, συνιστά διακριτική μεταχείριση των πιστωτών, που καθιστά την ένδικη αίτηση καταχρηστική. Η δεύτερη από τις ανωτέρω ενστάσεις πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη (βλ. σκεπτικό επί της ανωτέρω υπό στοιχ. δ ενστάσεως της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.») ενώ η υπό στοιχ. α ένσταση είναι απορριπτέα ως αβάσιμη διότι ακριβώς η υπερχρέωση των πολιτών και ο εξ αυτής αποκλεισμός τους από την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα οδήγησε στη θέσπιση του εφαρμοζομένου με την παρούσα νόμου με σκοπό την απελευθέρωση των οφειλετών από την κατάσταση παραγωγικής αδράνειας και εγκλωβισμού στην οποία έχουν περιέλθει (βλ. την εισήγηση του Κων. Βαμβακίδη-Προέδρου Εφετών στο Σεμινάριο της Εθνικής Σχολής Δικαστών 29-30/9/2010) ενώ οι ειδικοί λόγοι ή έκτακτες συνθήκες ως αιτία της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής χρεών έχουν να κάνουν με την περίπτωση, που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρ. 8 παρ. 5 Ν. 3869/2010 και αφορά την δυνατότητα του δικαστηρίου για προσδιορισμό μικρού ύψους ή μηδενικών καταβολών και τον επαναπροσδιορισμό αυτών μετά από νέα δικάσιμο, κάτι το οποίο δεν συντρέχει στην κρινόμενη υπόθεση, που ο αιτών προτείνει την καταβολή ποσού ύψους 500,00 ευρώ με την προοπτική να αυξηθεί αυτό εάν το παρόν Δικαστήριο κρίνει στη συνέχεια ότι υπάρχει η σχετική δυνατότητα. Η εκ των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών «ΤΡΑΠΕΖΑ EFG EUROBANK ERGASIAS A.E.» προέβαλε τις ενστάσεις (αναπτυσσόμενες με τις από 28-9-2011 προτάσεις της) περί α) απαραδέκτου λόγω αοριστίας της υπό κρίση αιτήσεως με βάση τους ισχυρισμούς ότι αα) ο αιτών δεν επεξηγεί ούτε αιτιολογεί ούτε αναφέρει κάποια συγκεκριμένα περιστατικά ή ανυπέρβλητες δυσχέρειες (λ.χ. κάποιο σοβαρό πρόβλημα υγείας), από τις οποίες να συνάγεται ότι αυτός έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των οφειλών του δεδομένου ότι το μηνιαίο εισόδημα του ιδίου ανέρχεται, με βάση την ομολογία του, στο ποσό των 1.900,00 ευρώ και της συζύγου του στο ποσό των 979,25 ευρώ, αβ) ενώ ο αιτών ομολογεί ότι έχει την ψιλή κυριότητα τριών αγροτεμαχίων στον οικισμό Καρθιανά του νομού Χανίων Κρήτης, εκτάσεως 1.000 τ.μ. έκαστο και μίας παλαιάς πετρόκτιστης οικίας (επί ενός εξ αυτών) εμβαδού 72 τ.μ., αποφεύγει και παραλείπει να προσδιορίσει στην κατάσταση τα εισοδήματα που ενδεχομένως προκύπτουν από τους καρπούς των ακινήτων αυτών, ήτοι από την εκμίσθωσή τους, η οποία κατά αντικειμενική κρίση θα μπορούσε να του αποφέρει μηνιαίως ένα πρόσθετο εισόδημα και αγ) δεν αναφέρει ούτε προσδιορίζει, έστω και κατά προσέγγιση, ποιές είναι οι βιοτικές ανάγκες του ιδίου και της οικογένειάς του ώστε να μπορεί να εξεταστεί η ουσιαστική οικονομική του δυνατότητα σε σχέση με τις υποχρεώσεις και τις οφειλές του. β) ένσταση νομικής αβασιμότητας της αιτήσεως με βάση τον ισχυρισμό ότι είναι νόμω αβάσιμο το αίτημα του αντιδίκου περί ρύθμισης των οφειλών του σε δόσεις για μια τετραετία και απαλλαγή του για τα υπόλοιπα των οφειλών εφόσον ζητά να απαλλαγεί η κυρία κατοικία του από τη ρευστοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, τη στιγμή μάλιστα που έχει και άλλα ακίνητα τα οποία θα μπορούσαν να ρευστοποιηθούν για την ικανοποίηση των πιστωτών. Οι ανωτέρω ενστάσεις είναι απορριπτέες για τους εξής λόγους : η υπό στοιχ. α ένσταση τυγχάνει αβάσιμη ως προς μεν το σκέλος της υπό στοιχ. αα με βάση όσα εκτέθηκαν ανωτέρω για την υπό στοιχ. α ένσταση της τράπεζας «EFG Eurobank Ergasias A.E.», ως προς τα άλλα, δε, δύο σκέλη της (υπό στοιχ. αβ και αγ) διότι το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β', 5 παρ. 1 εδ. α') ενώ αναφορικά με την παράλειψη αναφοράς εισοδημάτων από μισθώματα των τριών αγροτεμαχίων στα Χανιά Κρήτης, ο σχετικός ισχυρισμός προβάλλεται αλυσιτελώς διότι ακόμη και στην περίπτωση, που πράγματι αυτά τα ακίνητα ήταν εκμισθωμένα σε καλλιεργητές και

απέφεραν κάποιο εισόδημα αυτό θα είναι, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, πολύ μικρό για να συνεισφέρει στην αντιμετώπιση των χρεών του αιτούντος καθώς, όπως είναι γνωστό, τα αγροτεμάχια εκμισθώνονται με ετήσιο μίσθωμα, το οποίο συνήθως έχει συμβολικό χαρακτήρα (100,00-150,00 ευρώ κατ' έτος) ή με παροχή σε είδος (ζώου ή γεωργικών προϊόντων) από τον καλλιεργητή-μισθωτή στον εκμισθωτή, β) Όσον αφορά στην υπό στοιχ. β ένσταση, αυτή τυγχάνει αβάσιμη διότι το αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του αιτούντος από την ρευστοποίηση υποβάλλεται καθόλα νόμιμα βάσει της διάταξης του άρθρ. 9 παρ. 2 του εφαρμοζομένου εν προκειμένω νόμου ενώ η ρευστοποίηση άλλου περιουσιακού στοιχείου του αιτούντος εναπόκειται στην κρίση του δικαστηρίου. Η «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» προέβαλε τις ακόλουθες ενστάσεις, όπως αυτές αναπτύσσονται στις από 28-9-2011 προτάσεις της : α) καταχρηστικής ασκήσεως της ένδικης αίτησης με βάση, κυρίως, τον ισχυρισμό ότι ο αντίδικός της έχει περιέλθει σε δόλια μόνιμη αδυναμία πληρωμής καθώς προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση σε νέα μέσα πίστωσης αποσιώπησε ή παρέλειψε να δηλώσει την ύπαρξη των υφιστάμενων οφειλών-υποχρεώσεων του και γενικά επέλεξε να συμπληρώσει το εισόδημά του με διαρκή δανεισμό εν γνώσει της αδυναμίας κάλυψής τους έτσι ώστε σε συνδυασμό με τον καταδολιευτικό χαρακτήρα των ανωτέρω μεταβιβάσεων ακινήτων, η αίτηση να αφορά κατ' ευφημισσμόν και μόνο ρύθμιση οφειλών αφού επί της ουσίας αποτελεί αίτηση διαγραφής των οφειλών του αιτούντος προς το σύνολο των πιστωτών του. β) απαραδέκτου ασκήσεως της αίτησης λόγω β) έλλειψης προϋποθέσεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ισχυριζόμενη η ενιστάμενη τράπεζα ότι δεν προσδιορίζονται καθόλου οι βιοτικές ανάγκες του αιτούντος και της οικογενείας του, ββ) ψευδών πληροφοριών και ανειλικρινών δηλώσεων, ισχυριζόμενη ότι ο αιτών εν γνώσει του και από δόλο και με σκοπό να αποδείξει με τον τρόπο αυτό ότι βρίσκεται σε δυσχερή οικονομική θέση εμφανίζει στους πιστωτές του ελλιπή τα στοιχεία, που τον αφορούν, ελλιπή τον κατάλογο των πιστωτών του καθώς κι των υποχρεώσεών του προς αυτούς παραβιάζοντας ρητά το καθήκον ειλικρινούς δηλώσεως του άρθρου 10 Ν. 3869/2010 ενώ είναι ενδεικτικό ότι στην αίτηση δεν αναφέρεται εάν έλαβε κάποιο αξιόχρεο αντάλλαγμα για την μεταβίβαση των ακινήτων, που αναφέρει στην αίτησή του και εάν σώζεται σήμερα το αντάλλαγμα αυτό, βγ) μη σύμμετρης αλλά προνομιακής ικανοποίησης κάποιων πιστωτών, ισχυριζόμενη η εν λόγω τράπεζα ότι ο αιτών εξαιρεί από το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του τα χρέη του προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και την Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου, δηλώνοντας ότι θα εξυπηρετεί κανονικά τις απαιτήσεις των τελευταίων πιστωτικών ιδρυμάτων, γ) ένσταση αοριστίας της αίτησης, ισχυριζόμενη η ενιστάμενη τράπεζα ότι γα) η ένδικη αίτηση δεν συνοδεύεται από έγγραφα, τα οποία είναι αναγκαία για την υπαγωγή στη ρύθμιση του συγκεκριμένου νόμου όπως τελευταίο εκκαθαριστικό Σημείωμα Φόρου Εισοδήματος, η τελευταία δήλωση φορολογίας εισοδήματος (έντυπο Ε1), το έντυπο Ε9-έτους 2005 και τυχόν μεταγενέστερες μεταβολές του, το τελευταίο Εκκαθαριστικό Σημείωμα Ενιαίου Τέλους Ακινήτων, γβ) ενώ αναφέρει ότι ευρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία αποπληρωμής των ληξιπροθέσμων οφειλών του δεν εκθέτει στην αίτηση εάν καταβάλει προσπάθεια για ανεύρεση συμπληρωματικού εισοδήματος από νέα εργασία λόγω της μικρής ηλικίας του (43 ετών), γγ) δεν προσδιορίζει καθόλου στην υπό κρίση αίτηση τις βιοτικές ανάγκες του και το εκτιμώμενο κόστος εκάστης αυτών, γδ) δεν αναφέρεται στην αίτηση το ύψος μέχρι το οποίο έχουν εγγραφεί οι προσημειώσεις υποθηκών επί του ακινήτου της ιδιοκτησίας του, γε) το αίτημα, που διατυπώνεται στο αιτητικό του δικογράφου της αιτήσεως, περί απαλλαγής του αιτούντος από τις οφειλές του είναι ασαφές και αόριστο καθόσον δεν προσδιορίζεται το ποσό των οφειλών για το οποίο αιτείται την απαλλαγή, ευρίσκεται δε σε αντίφαση με το περιεχόμενο της αίτησης

καθόσον σε αυτήν δεν γίνεται λόγος για απαλλαγή του οφειλέτου για μέρος των οφειλών του, παρά μόνο για καταβολές σε σταθερές δόσεις, γστ) το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών είναι απορριπτέο ως αόριστο αφού δεν προσδιορίζεται σε αυτό η χρονική διάρκεια εξυπηρέτησης των οφειλών και δεν διευκρινίζεται για ποιά περίοδο θα καταβάλλονται τα προτεινόμενα ποσά, αφού λόγω του ύψους των οφειλών και των προτεινόμενων καταβολών είναι αδύνατη η αποπληρωμή των οφειλών βάσει του σχεδίου, δ) ένσταση νομικής αβασιμότητας της αιτήσεως λόγω δα) εξαίρεσης από τη ρύθμιση οφειλών των δανείων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου και της Συνεταιριστικής Τράπεζας Δωδεκανήσου, ισχυριζόμενη η ενιστάμενη τράπεζα ότι δεν επιτρέπεται στον οφειλέτη να κάνει επιλογή μεταξύ των πιστωτών και ότι η παρακράτηση του ποσού της μηνιαίας δόσης από το μισθό του αντιδίκου δεν αναιρεί τη δυνατότητα ρύθμισης της εν λόγω οφειλής στο πλαίσιο του Ν. 3869/2010 καθώς ο νόμος αναφέρεται σε μία καθολική ρύθμιση των χρεών του οφειλέτη άλλως θα οδηγούμασταν σε άδικη και διακριτική μεταχείριση των πιστωτών, η οποία έρχεται σε αντίθεση με τις

επιταγές και τον σκοπό του εν λόγω νόμου, δβ) αιτήματος εξαίρεσης από την ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας, ισχυριζόμενη η ενιστάμενη ότι ο αιτών δεν αναφέρει πώς θα μπορέσει να εξυπηρετήσει-εξοφλήσει τις οφειλές, που ανέρχονται στο ποσοστό του 85% της εμπορικής αξίας (100.000,00 ευρώ) της κύριας κατοικίας του, ήτοι στο ποσό των 85.000,00 ευρώ, δγ) μη μόνιμης αδυναμίας πληρωμής, ισχυριζόμενη η ενιστάμενη ότι ο αιτών εργάζεται ως αστυνομικός με ικανοποιητικό εισόδημα και αντιμετωπίζει προσωρινές μόνο δυσκολίες λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας που σε καμία περίπτωση δεν στοιχειοθετούν μόνιμη αδυναμία πληρωμής, δδ) ύπαρξης δόλου του αιτούντος καθώς προέβαινε σε διαρκή δανεισμό αναζητώντας συνεχώς πρόσβαση σε τραπεζικά προϊόντα επιλέγοντας να συμπληρώνει το εισόδημά του με διαρκή δανεισμό ενώ προέβη σε μεταβιβάσεις (γονικές παροχές) ολόκληρης (πλην της οικίας του) της σημαντικότερης αξίας ακίνητης περιουσίας του σε ανήλικο τέκνο του το Σεπτέμβριο του 2010, γεγονός που θεμελιώνει πέραν πάσης αμφιβολίας καταχρηστική και δόλια προσφυγή στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010. Οι προαναφερόμενες ενστάσεις τυγχάνουν απορριπτέες για τους κάτωθι λόγους : Η υπό στοιχ. α ένσταση είναι απαράδεκτη (βλ. σκεπτικό επί της υπό στοιχ. δ ενστάσεως της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.») ενώ η υπό στοιχ. β ένσταση περί απαραδέκτου της αιτήσεως είναι αβάσιμη καθόλα τα σκέλη της καθόσον το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β', 5 παρ. 1 εδ. α') ενώ ο ισχυρισμός της ενιστάμενης ότι ο αιτών παρέλειψε να αναφέρει την αιτία και το τυχόν αξιόχρεο αντάλλαγμα για τις μεταβιβάσεις των ανωτέρω αγροτεμαχίων πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος καθόσον από τα έγγραφα (συμβολαιογραφικά έγγραφα κλπ), που προσκομίστηκαν από τον αιτούντα στη γραμματεία του Δικαστηρίου εντός της μηνιαίας προθεσμίας του άρθρ. 4 παρ. 4 Ν. 3869/2010 και τα οποία, προφανώς, περιήλθαν σε γνώση της εν λόγω πιστώτριας τράπεζας, προκύπτει ότι οι ανωτέρω μεταβιβάσεις έγιναν λόγω γονικής παροχής γονέως προς τέκνο και φυσικά χωρίς αντάλλαγμα. Με το αμέσως προηγούμενο σκεπτικό (αναφορικά με την αιτία και το αντάλλαγμα των εν λόγω μεταβιβάσεων ακινήτων) πρέπει να απορριφθεί και ο υπό στοιχ. ββ ισχυρισμός της «Γενικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.». Ομοίως, αβάσιμος, τυγχάνει και ο υπό στοιχ. βγ ισχυρισμός της εν λόγω τράπεζας διότι, όπως προαναφέρθηκε, εναπόκειται στο δικαστήριο η ρύθμιση των οφειλών του αιτούντα επ' ωφελεία όλων των πιστωτών του ενώ, όπως εκτιμά το Δικαστήριο, ο αιτών δεν περιέλαβε στο προτεινόμενο από τον ίδιο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και τα χρέη του προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, έχοντας, προφανώς, την πεποίθηση ότι αυτά εξυπηρετούνται με την παρακράτηση ποσών απευθείας από τον μισθό του (εξάλλου η κρατούσα άποψη στη νομολογία για τις υποθέσεις του Ν. 3869/2010 εξαιρεί το ποσό, που παρακρατεί από τον μισθό του οφειλέτη το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, από την ρύθμιση των άρθρ. 8 και 9 του εν λόγω νομοθετήματος). Επίσης, κατά την σχετική διδασκαλία (θεωρία), ο οφειλέτης δεν είναι υποχρεωμένος να αναφέρει το σύνολο των πιστωτών του αλλά μόνον αυτούς, τις απαιτήσεις των οποίων επιθυμεί να υπαγάγει στην αίτηση περί απαλλαγής (Δ. Χ. Μακρής, Κατ' Άρθρο Ερμηνεία του Νόμου 3869/2010, εκδ. Τσίμος, Θεσ/νίκη-2011, σελ. 82-αρ. 55 με αντίθετη άποψη του Αθ. Κρητικού) ενώ ο αιτών περιλαμβάνει στην αίτησή του και τα τρία ανωτέρω πιστωτικά ιδρύματα έχοντας, προφανώς, πρόθεση για μία συνολική διευθέτηση των χρεών του. Η υπό στοιχ. γ ένσταση είναι και αυτή αβάσιμη διότι τα έγγραφα, που αναφέρει η ενιστάμενη (εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος, έντυπα Ε1 και Ε9 κλπ) δεν αποτελούν αναγκαίο περιεχόμενο της αιτήσεως κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010 ενώ έχουν προσκομιστεί από τον αιτούντα εντός της μηνιαίας προθεσμίας της παραγράφου 4 του ιδίου ως άνω άρθρου. Ο ισχυρισμός περί μη αναφοράς από τον αιτούντα εάν καταβάλει προσπάθεια για ανεύρεση νέας εργασίας (υπό στοιχ. γβ) προβάλλεται αλισυτελώς διότι, όπως είναι γνωστό, απαγορεύεται στους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα η απασχόληση σε άλλη εργασία ενώ η φύση της εργασίας του αιτούντος ως αστυνομικού με την εναλλαγή του ωραρίου εργασίας (ημερήσια και νυκτερινή υπηρεσία) καθιστά απαγορευτική την πρόσθετη απασχόληση, που αναφέρει η ενιστάμενη τράπεζα. Αβάσιμος τυγχάνει και ο υπό στοιχ. γγ ισχυρισμός της εν λόγω πιστώτριας καθόσον το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας

ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β', 5 παρ. 1 εδ. α'). Ο υπό στοιχ. γδ ισχυρισμός είναι, επίσης, αβάσιμος διότι στην ένδικη αίτηση αναφέρονται (σελ. 3 και 30) τα ποσά, για τα οποία έχουν εγγραφεί οι προσημειώσεις υποθηκών επί του ακινήτου της ιδιοκτησίας του αιτούντος και δη Β' προσημείωση υπέρ της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε. για ποσό 120.000,00 ευρώ και Α' προσημείωση υπέρ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων για ποσό 7.000.000 δραχμών, αμφότερες οι προσημειώσεις επί της οικίας, που αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογένειάς του. Απορριπτέοι ως αβάσιμοι είναι και οι υπό στοιχ. γε και γστ ισχυρισμοί της ενιστάμενης τράπεζας διότι στο αιτητικό της ένδικης αίτησης διατυπώνεται ρητά αίτημα για δικαστική ρύθμιση των οφειλών του αιτούντος με καταβολή του ποσού των 500,00 ευρώ μηνιαίως και απαλλαγή του από τα υπόλοιπα χρέη ενώ δεν μπορεί να απαιτηθεί από τον αιτούντα να προσδιορίσει το ποσό των οφειλών, για το οποίο ζητεί την απαλλαγή καθώς αυτό θα προκύψει από τους υπολογισμούς του Δικαστηρίου και με βάση το ποσό που θα υποχρεωθεί να καταβάλει μηνιαίως ο αιτών, το οποίο μπορεί να κριθεί ότι θα είναι μεγαλύτερο από το προτεινόμενο ενώ αναφορικά με τον υπό στοιχ. γστ ισχυρισμό πρέπει να λεχθεί ότι ο αιτών προσδιορίζει στο αιτητικό της αιτήσεώς του τον χρόνο καταβολής (αναφέρεται ρητά στην τετραετία του άρθρ. 8 του ως άνω νόμου) ενώ για τις πέραν της τετραετίας καταβολές το άρθρο 9 του ιδίου νόμου προβλέπει καταβολές μέχρι είκοσι (20) έτη (παρ. 2 εδ. ζ'). Τέλος, η υπό στοιχ. δ ένσταση είναι, επίσης, αβάσιμη καθόλα τα σκέλη της. Ειδικότερα, αναφορικά με το υπό στοιχ. δα σκέλος της ο οικείος ισχυρισμός της ενιστάμενης θα απορριφθεί με βάση το σκεπτικό επί της υπό στοιχ. βγ ενστάσεως. Όσον αφορά στο αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του αιτούντος από την ρευστοποίηση αυτό υποβάλλεται καθόλα νόμιμα βάσει της διάταξης του άρθρ. 9 παρ. 2 του εφαρμοζομένου εν προκειμένω νόμου με συνέπεια ο υπό στοιχ. δβ ισχυρισμός να είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ενώ ο ισχυρισμός της ανωτέρω τράπεζας περί μη μόνιμης αδυναμίας του αιτούντος απορρίπτεται ως αντιφατικός καθώς σε άλλο σημείο των προτάσεών της (σελ. 5-πρώτος στίχος) αναφέρει επί λέξει ότι «Ο αντίδικος έχει περιέλθει σε δόλια μόνιμη αδυναμία πληρωμής...». Η σχολιαζόμενη ένσταση τυγχάνει απορριπτέα και ως προς το υπό στοιχ. δδ σκέλος της, λόγω αοριστίας, διότι δεν νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη δανειακής υποχρέωσης, της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και η πρόκληση, από τον ίδιο, άγνοιας της επισφάλειας στους πιστωτές. Δεν εξειδικεύονται, λοιπόν, στην ένδικη αίτηση οι συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες ο αιτών απέκρυψε από τους πιστωτές την οικονομική του κατάσταση και το σύνολο των δανειακών του υποχρεώσεων, προκειμένου να τύχει περαιτέρω δανεισμού, δεδομένου ότι οι πιστωτές (τράπεζες εν προκειμένω) έχουν τη δυνατότητα να εξακριβώσουν την οικονομική συμπεριφορά και τις λοιπές δανειακές υποχρεώσεις των υποψήφιων πελατών τους. Επιπρόσθετα, ακόμη και στην περίπτωση, που ο σχολιαζόμενος ισχυρισμός ήταν ορισμένος και πάλι θα έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμος κατ' ουσίαν δεδομένου ότι τα αγροτεμάχια (ψιλή κυριότητα), που μεταβίβασε ο αιτών στο ανήλικο τέκνο του με γονική παροχή το έτος 2010, δεν έχουν μεγάλη αξία (συνολικά 9.943,20 ευρώ κατ' εκτίμηση της ΔΟΥ Καλύμνου, όπως αναγράφεται στο οικείο συμβόλαιο γονικής παροχής υπ' αριθμ. 9.902/15-9-2010 του συμβολαιογράφου Καλύμνου Π. Κ. Χ.που προσκομίζει ο αιτών) ώστε να ικανοποιήσουν επαρκώς τους πιστωτές του αιτούντος ενώ η επικαρπία αυτών των ακινήτων ανήκει στη μητέρα του αιτούντος Ε.Κ. το γένος Ε.Μ. με ό,τι αυτό συνεπάγεται για ενδεχόμενη εκποίηση αυτών με συνέπεια να μην ευσταθεί ο ισχυρισμός της ενιστάμενης τράπεζας για τον καταδολιευτικό χαρακτήρα των εν λόγω μεταβιβάσεων. Η ανώνυμη εταιρεία παροχής πιστώσεων με την επωνυμία «Hellenic Post Credit Α.Ε.Π.Π.» (θυγατρική εταιρεία του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου Ελλάδος Α.Τ.Ε.) προέβαλε τις ακόλουθες ενστάσεις, όπως αυτές αναπτύσσονται στις από 28-9-2011 προτάσεις της : α) ένσταση αοριστίας με βάση τους ισχυρισμούς ότι αα) στην κρινόμενη αίτηση δεν αναφέρονται καν ποιές είναι οι οικογενειακές βιοτικές ανάγκες του αιτούντος ούτε αυτός προχωρά σε μια εκτίμηση του μηνιαίου κόστους αυτών, δεν αναφέρονται στοιχεία για να εκτιμηθεί η εμπορική αξία της κατοικίας του (έτος κατασκευής, κατασκευαστικές προδιαγραφές κλπ), της οποίας ζητεί την εξαίρεση από την ρευστοποίηση, αβ) στην αίτηση δεν προσδιορίζεται ο τρόπος με τον οποίο θα μπορέσει ο αιτών να εξυπηρετήσει τις πρόσθετες καταβολές κατ' άρθρ. 9 παρ. 2 για την διάσωση της κύριας κατοικίας του και ακόμη δεν περιγράφεται στο αιτητικό η κατοικία αυτή ούτε αναφέρεται η εμπορική της αξία, αγ) ενώ ο αιτών αναφέρει ότι το συνολικό (μαζί με αυτό της συζύγου του)

μηνιαίο εισόδημά του ανέρχεται στις 2.620,00 ευρώ, υποστηρίζει ότι το ποσό που μπορεί να διαθέσει μηνιαίως για την αποπληρωμή των οφειλών του ανέρχεται σε 500,00 ευρώ χωρίς να δικαιολογεί, ενόψει του ύψους του συνολικού του χρέους (353.181,29 ευρώ), την αδυναμία του να διαθέτει μεγαλύτερο ποσό εκ των μηνιαίων εισοδημάτων του στους πιστωτές του και β) νόμω και ουσία αβασίμου της αιτήσεως ισχυριζόμενη η ανωτέρω πιστώτρια ότι ο αιτών σε κανένα σημείο της αιτήσεως δεν αναφέρει κάποιο γεγονός που να μετέβαλε την κατάσταση του και να μπορεί να δικαιολογήσει την επικαλούμενη από τον ίδιο αδυναμία πληρωμής των χρεών του και ότι στο δικόγραφο της αιτήσεως ουδόλως εκτίθενται τα γεγονότα, που θεμελιώνουν το δικαίωμα για το οποίο ζητείται έννομη προστασία και δικαιολογούν την άσκηση της αιτήσεως ενόψει και του ότι ο αιτών έχει ετήσιο εισόδημα 27.852,27 ευρώ (ατομικό) πλέον 10.948,48 ευρώ της συζύγου του, διαθέτει ιδιόκτητη κατοικία και σημαντική ακίνητη περιουσία, ήτοι τρία αγροτεμάχια και μία πέτρινη οικία 72 τ.μ. στο νομό Χανίων. Οι προαναφερόμενες ενστάσεις τυγχάνουν απορριπτικές για τους κάτωθι λόγους : α) η υπό στοιχ. α ένσταση είναι αβάσιμη καθόλα τα σκέλη της (αα-αγ) διότι το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας για τον σύγχρονο τρόπο διαβίωσης ενόψει και του ότι η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε τον χαρακτήρα της αβεβαιότητας αφού δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες λόγω και των απρόβλεπτων περιστάσεων, ενώ ο νόμος 3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά στην αίτηση των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ιδίου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β', 5 παρ. 1 εδ. α') ενώ αναφορικά με την εκτίμηση της εμπορικής αξίας του ακινήτου, που αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος, αυτή δεν είναι απαραίτητο να προσδιορίζεται επακριβώς στο δικόγραφο της αιτήσεως αλλά μπορεί να προκύπτει από τα προσκομιζόμενα στοιχεία (συμβόλαιο αγοράς, εκκαθαριστικό Ε.Τ.ΑΚ.) ή και από μαρτυρικές καταθέσεις. Τα αμέσως αναφερόμενα δικαιολογούν την απόρριψη και του υπό στοιχ. αβ ισχυρισμού της ενιστάμενης εταιρείας παροχής πιστώσεων με την πρόσθετη σκέψη ότι οι πρόσθετες καταβολές για την εξαίρεση από την ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας του αιτούντος δεν χρειάζεται να αναφέρονται από τον οφειλέτη-αιτούντα διότι θα προσδιοριστούν από το Δικαστήριο με βάση το ποσό, που θα κριθεί ότι μπορεί να διαθέτει μηνιαίως, σε συνδυασμό με τον χρόνο, που θα οριστεί σχετικά (το πολύ είκοσι έτη, όπως προαναφέρθηκε). Αναφορικά με τον υπό στοιχ. αγ ισχυρισμό της ενιστάμενης εταιρείας, αυτός είναι αβάσιμος διότι η οποιαδήποτε πρόταση από τον αιτούντα για την αποπληρωμή των χρεών του στα πλαίσια του εφαρμοζόμενου νόμου θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας για τις συνθήκες και τις ανάγκες διαβίωσης του αιτούντος και των υπολοίπων μελών της οικογένειάς του. Αβάσιμη και συνεπώς απορριπτική τυγχάνει και η υπό στοιχ. β ένσταση της εν λόγω εταιρείας παροχής πιστώσεων διότι για την υπαγωγή στο Ν. 3869/2010 αρκεί το γεγονός της υπερχρέωσης του αιτούντος ενώ η μεταβολή της κατάστασης αυτού προβλέπεται ειδικότερα στον ίδιο νόμο για την επιβολή πολύ μικρών ή μηδενικών καταβολών (άρθρ. 8 παρ. 5), κάτι το οποίο δεν συντρέχει εν προκειμένω. Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL plc» ως ειδική διάδοχος της CITIBANK N.A. προέβαλε τις ακόλουθες ενστάσεις, όπως αυτές αναπτύσσονται στις από 28-9-2011 προτάσεις της : α) ένσταση αοριστίας της αιτήσεως με βάση τον ισχυρισμό ότι σε αυτή δεν γίνεται μνεία του λόγου, για τον οποίο ο αιτών ισχυρίζεται ότι δήθεν περιήλθε σε αδυναμία και μάλιστα μόνιμη πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς την ενιστάμενη τράπεζα καθώς επίσης δεν γίνεται καμία αναφορά στο χρονικό σημείο, κατά το οποίο ο αιτών περιήλθε δήθεν στην παραπάνω αδυναμία πληρωμής, ενώ δεν μνημονεύεται καμία απολύτως ανάλυση του τρόπου υπολογισμού του μηνιαίου κόστους των βιοτικών αναγκών της οικογένειάς του και απλά αυτό προσδιορίζεται αυθαίρετα στο ποσό των 2.770 ευρώ, β) επικουρικά, ένσταση καταχρηστικότητας της αιτήσεως με βάση τον ισχυρισμό ότι ο αντιδικός της σκοπίμως δεν συμπεριέλαβε στις προς ρύθμιση οφειλές του εκείνες προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, προς το οποίο ομολογεί ότι ενεργεί πληρωμές 765,10 ευρώ μηνιαίως, με αποτέλεσμα η διαδικασία της ρύθμισης να χρησιμοποιείται για την καταστρατήγηση των συμφερόντων όλων των υπολοίπων πιστωτών του. Οι ανωτέρω ενστάσεις τυγχάνουν απορριπτικές για τους κάτωθι λόγους : α) η υπό στοιχ. α ένσταση είναι αβάσιμη διότι στην ένδικη αίτηση αναφέρεται ότι ο αιτών περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του λόγω υπερχρέωσης ενώ η αναφορά του χρονικού σημείου περιέλευσης στην εν λόγω αδυναμία δεν είναι αναγκαία διότι αφενός κάτι τέτοιο δεν απαιτείται από το νόμο και αφετέρου ο χρόνος αυτός δεν έχει καμία σημασία για την υπαγωγή του οφειλέτη στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010,

όπως αντιθέτως προβλέπεται για τον χρόνο ανάληψης των χρεών (άρθρ. 1 παρ. 2 στοιχ. α). Όσον αφορά δε στον ισχυρισμό για την έλλειψη ανάλυσης του μηνιαίου κόστους διαβίωσης του αιτούντος, αυτός θα απορριφθεί με βάση όσα έχουν εκτεθεί ανωτέρω για την ίδια ένσταση, που προβλήθηκε από προηγούμενους πιστωτές του αιτούντος (βλ. μεταξύ άλλων την ένσταση υπό στοιχ. αα της εταιρείας «Hellenic Post Credit Α.Ε.Π.Π.»). β) η ένσταση καταχρηστικότητας της αιτήσεως είναι απαράδεκτη με βάση όσα εκτίθενται ανωτέρω επί της υπό στοιχ. δ ενστάσεως της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.». Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ» (ΤΠΔ), προέβαλε, με τις από 26-9-2011 προτάσεις του, τον ισχυρισμό ότι οι διατάξεις του Ν. 3869/2010 δεν εφαρμόζονται επί των απαιτήσεών του καθώς για τους οφειλέτες του ισχύουν οι διατάξεις των νόμων 2214/1994 και 3867/2010 (εκ παραδρομής προφανώς αναγράφεται ο Ν. 3869/2010, ο οποίος αποτελείται από 22 άρθρα και επομένως η αναφορά στις προτάσεις του εν λόγω ν.π.δ.δ. του άρθρ. 25 ως ανήκοντος στο Ν. 3869/2010 είναι εσφαλμένη καθώς αφορά στο Ν. 3867/2010). Επί του ανωτέρω ισχυρισμού η κρίση του Δικαστηρίου τούτου είναι η ακόλουθη : Κατά την διάταξη του άρθρ. 2 Α.Κ ο νόμος ορίζει για το μέλλον, δεν έχει αναδρομική δύναμη και διατηρεί την ισχύ του εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν το καταργήσει ρητά ή σιωπηρά. Η ανωτέρω διάταξη εκφράζει τη γενικότερη αρχή του δικαίου περί μη αναδρομικότητας των νόμων, που αποβλέπει στην κατά το δυνατό βεβαιότητα των δικαιωμάτων ασφάλειας των συναλλαγών και σταθερότητας δικαίου, η οποία (αρχή) όμως δεν κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα και έτσι η διάταξη αυτή δεν έχει αυξημένη τυπική ισχύ. Επομένως, ο νομοθέτης δεν εμποδίζεται, κατ' αρχήν, να προσδώσει στο νόμο αναδρομική ισχύ, με μόνο περιορισμό τη μη προσβολή συνταγματικώς προστατευόμενων δικαιωμάτων. Στο νόμο μπορεί να δοθεί αναδρομική δύναμη ρητώς ή σιωπηρώς (έμμεσα), όταν δηλαδή από την έννοια και το σκοπό του συνάγεται νομοθετική βούληση περί αναδρομικής ισχύος του, ώστε να ρυθμιστούν και περασμένα γεγονότα ή σχέσεις του παρελθόντος. Εξαιρέσεις από το επιτρεπτό της αναδρομικής ισχύος του νόμου προβλέπονται στο Σύνταγμα από τις διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 1 (επιβολή ποινών) και 78 παρ. 2 (επιβολή φόρου) του Συντάγματος. Από την απόλυτη απαγόρευση στο Σύνταγμα της αναδρομικότητας των νόμων που ορίζουν οι συνταγματικές διατάξεις, συνάγεται, ότι στις άλλες περιπτώσεις η αναδρομική ισχύς είναι μεν επιτρεπτή, δεν μπορεί όμως να υπερβεί τα όρια που θέτουν τα άρθρα 4 και 17 του Συντάγματος, καθώς και οι υπερνομοθετικής ισχύος (άρθρ. 28 παρ. 1 του Συντάγματος) διατάξεις των άρθρων 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που κυρώθηκε (μαζί με τη Σύμβαση) με το ν.δ. 53/1974 και έχει, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, αυξημένη τυπική ισχύ έναντι των κοινών νόμων "παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθεί της ιδιοκτησίας του, ει μη δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός κράτους, όπως θέση εν ισχύϊ νόμους, ους ήθελε κρίνη αναγκαίους προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών, συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων". Στην κατά τα ανωτέρω προστατευόμενη περιουσία περιλαμβάνονται όχι μόνο τα από το άρθρο 17 του Συντάγματος προστατευόμενα εμπράγματα δικαιώματα αλλά και όλα τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα νομίμως κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, άρα και τα περιουσιακά ενοχικά δικαιώματα και μάλιστα οι περιουσιακού χαρακτήρα απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία με βάση το ισχύον πριν από την προσφυγή στο δικαστήριο νομοθετικό καθεστώς ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (Ολ.ΑΠ 40/1998). Έτσι, σύμφωνα, με τη ρύθμιση της ως άνω διεθνούς συνθήκης, μέσω της αναδρομικής ισχύος νόμου είναι δυνατόν να επέρχεται απόσβεση ή κατάργηση δικαιωμάτων που έχουν απονεμηθεί με προγενέστερο νόμο, μόνον εφόσον, η κατάργηση ή απόσβεση επιβάλλεται για λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος ή ωφέλειας, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων, αφού διαφορετικά η έναντι του κοινού νομοθέτη προστασία των περιουσιακών αυτών δικαιωμάτων θα έμενε χωρίς πρακτικό αποτέλεσμα (Ολ ΑΠ 6/2007 ΕΕμπΔ 2007, 715). Σιωπηρή κατάργηση ενός νόμου από άλλον συντρέχει όταν από την έννοια του περιεχομένου του, προκύπτει κατά τρόπο σαφή ότι ο νεότερος νόμος αποσκοπεί στην κατάργηση του παλαιού γενικού ή ειδικού και μάλιστα με ρύθμιση του ίδιου θέματος κατά τρόπο αντίθετο και ασυμβίβαστο προς αυτή του παλαιού.

Έτσι, η αρχή της καταργήσεως του προγενέστερου νόμου με νεότερο δεν εφαρμόζεται, όταν ο νεότερος νόμος είναι γενικός και ο παλιός ειδικός, εκτός αν από την έννοια του περιεχομένου του νεότερου νόμου προκύπτει, ότι αυτός αποσκοπούσε στην κατάργηση του ειδικού νόμου (ΟΛΑΠ 319/1966, ΑΠ 263/1982 ΝοΒ 31, 197, ΑΠ 945/1973 ΝοΒ 22,495, ΕφΑθ 7152/2006 Δνη 2007,536 ΕφΑθ 13168/1988 Δνη1990,826).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Ν. 2214/1994 «Αντικειμενικό σύστημα φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 75 Α'), για την εξυπηρέτηση και ασφάλιση των τοκοχρεωλυτικών δανείων, που χορηγούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας από δημόσιους υπάλληλους, τους συνταξιούχους και τους λοιπούς δικαιουμένους, κατά την κείμενη νομοθεσία, κάθε δανειζόμενος υποχρεούται να εκχωρήσει υπέρ του δανειστή α) μέχρι τα 6/10 όλων γενικά των τακτικών μηνιαίων απολαβών τους (μισθός, επιδόματα, μηνιαία αναλογία δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, ΔΙΒΕΕΤ, κλπ), β) μέχρι τα 6/10 της κανονισθόμενης κύριας και επικουρικής συντάξεως του και όλων γενικά των μερισμάτων και άλλων παροχών, που τακτικά λαμβάνουν από τα ασφαλιστικά τους Ταμεία, γ) τα 3/4 από το εφάπαξ βοήθημα που χορηγείται σε αυτόν από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα ή από την οριζόμενη από την εργατική νομοθεσία αποζημίωση λόγω λύσεως της εργασιακής σχέσεως (παρ. 1). Οι πιο πάνω εκχωρήσεις είναι ισχυρές καταργούμενης κάθε αντιθέτου γενικής ή ειδικής διατάξεως (παρ. 2). Κατά την διάταξη, δε, του άρθρ. 19 Ν. 2322/1995 (ΦΕΚ Α' 143), οι ρυθμίσεις του άρθρου 62 του ν. 2214/1994, ισχύουν και στο Ταχυδρομικό Ταμειούχιο. Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις στο άρθρο 62 Ν. 2214/1994 επέφεραν οι νόμοι 3453/2006 (ΦΕΚ Α' 74/7.4.2006) και 3867/2010 (ΦΕΚ Α' 128/3-8-2010). Σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 6 του Ν. 3867/2010, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων μπορεί ύστερα από αίτηση του υπόχρεου μπορούν να καθορίζονται όροι εξυπηρέτησης, επί μέρους συμφωνίες των δανειακών συμβάσεων και η διευθέτηση των τόκων υπερημερίας των μη κανονικά εξυπηρετούμενων οποιουδήποτε είδους δανειακών συμβάσεων, που έχει χορηγήσει προς φυσικά πρόσωπα το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Όπως γίνεται δεκτό από τις μέχρι τούδε δημοσιευθείσες αποφάσεις επί αιτήσεων του άρθρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, με τις παραπάνω ειδικές για το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων διατάξεις ορίζεται εκ του νόμου εκχώρηση, κατά τα ποσοστά, που αναφέρονται, επί των αποδοχών του δανειολήπτη για την εξόφληση του δανείου και η διαδικασία ρυθμίσεως των μη κανονικά εξυπηρετούμενων δανείων, που έχει χορηγήσει το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Κατά τις εν λόγω αποφάσεις ο Ν. 3869/2010 ρυθμίζει γενικά τις οφειλές υπερχρεωμένων προσώπων χωρίς καμία αναφορά ή τροποποίηση των παραπάνω ειδικών ρυθμίσεων των μη εξυπηρετούμενων οφειλών προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και συνεπώς για τις τελευταίες οφειλές εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 62 Ν. 2214/1994 και 25 παρ. 6 Ν. 3867/2010 (Ειρ Αθηνών 15/2011, Ειρ Αθηνών 48/2011, Ειρ Πατρών4/2011ΤΝΠΝομος). Κατά την άποψη, όμως, του Δικαστηρίου τούτου οι διατάξεις του Ν. 3869/2010, καίτοι είναι γενικότερες σε σχέση με αυτές του άρθρ. 62 Ν. 2214/1994 και του άρθρ. 25 Ν. 3867/2010, κατήργησαν σιωπηρά κάθε άλλη προηγούμενη διάταξη, που ρυθμίζει τον τρόπο αποπληρωμής των δανείων, τα οποία δεν εξυπηρετούνται κανονικά, καθόσον με τις διατάξεις του Ν. 3869/2010 σκοπείται η ελάφρυνση των δανειοληπτών από την υπερχρέωση μέσω της λήψης παντός είδους δανείων και η αποκατάσταση της παραγωγικής τους δυνατότητας, η οποία υποσκάπτεται από το βάρος των χρεών τους (ο απεγκλωβισμός των δανειοληπτών από την περιθωριοποίηση λόγω της υπερχρέωσης, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010), έτσι ώστε η αποδυνάμωση των (ενοχικών) δικαιωμάτων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και του Ταχυδρομικού Ταμειούχιο (και όχι η κατάργησή τους καθόσον με τις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να ικανοποιηθούν συμμετρως ή προνομιακώς στην περίπτωση, που έχουν εμπράγματη εξασφάλιση σε σχέση με τους υπόλοιπους πιστωτές του οφειλέτη) να επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος ενώ η προνομιακή μεταχείριση των ανωτέρω πιστωτικών ιδρυμάτων (από τα οποία, μάλιστα, το δεύτερο έχει τη νομική μορφή της ανώνυμης εταιρείας) έναντι των υπολοίπων πιστωτών (ανωνύμων τραπεζικών εταιρειών) με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις νόμου δεν είναι ανεκτή δικαιοπολιτικά διότι ο νομοθέτης με το νόμο για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του οι χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές (ιδιώτες και μη), επιπρόσθετα δε, στην περίπτωση, που ήθελε να εξαιρέσει του νόμου αυτού τις οφειλές προς τα ανωτέρω δύο πιστωτικά ιδρύματα, το πρώτο από τα οποία είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, θα το είχε πράξει ρητώς, όπως στην περίπτωση των οφειλών από τέλη προς ΝΠΔΔ (άρθρ. 1 παρ. 2 στοιχ. β),

οι οποίες, όπως και οι λοιπές οφειλές της ίδιας ως άνω διάταξης (εξαιρούμενες της ρύθμισης χρεών και απαλλαγής), προέρχονται από την άσκηση δημόσιας εξουσίας ή από σχέσεις δημοσίου δικαίου, περιπτώσεις δηλαδή στις οποίες το φυσικό πρόσωπο έχει την ιδιότητα του διοικουμένου (οφειλές από φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους ΟΤΑ, διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, ασφαλιστικές εισφορές) και όχι του ιδιώτη- αντισυμβαλλόμενου (πιστούχου) κατ' άρθρ. 361 ΑΚ, ενώ η ίδια ως άνω διάταξη νόμου δεν διαλαμβάνει τίποτε για οφειλές από δάνεια, που χορήγησαν ν.π.δ.δ., όπως είναι εν προκειμένω το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Με βάση, λοιπόν, το ανωτέρω σκεπτικό, το Δικαστήριο τούτο αποφαινεται ότι ο ισχυρισμός του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων περί εξαίρεσης των απαιτήσεων του έναντι του αιτούντος από την ρύθμιση του Ν. 3869/2010, είναι αβάσιμος και κατά συνέπεια τα ποσά, που καταβάλλει μηνιαίως ο αιτών τόσο προς το εν λόγω ν.π.δ.δ. όσο και προς το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Α.Ε. (το οποίο πάντως δεν προέβαλε ισχυρισμό ανάλογο με αυτόν του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων), ήτοι ευρώ 342,95 και 421,46, αντίστοιχα (κατά τον μήνα Σεπτέμβριο 2011, όπως προκύπτει από την οικείο ηλεκτρονικό αναλυτικό σημείωμα αποδοχών, που προσκομίζει ο αιτών), πρέπει να συμπεριληφθούν στο διαθέσιμο εισόδημα του αιτούντος για την ικανοποίηση όλων των αναφερομένων στην αίτηση πιστωτών του με βάση τις σχετικές ρυθμίσεις του ανωτέρω νόμου.

Η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία, τέλος, με την επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.» (δ.τ. «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ») προέβαλε κατά της ένδικης αίτησης τις κάτωθι ενστάσεις : α) ένσταση αοριστίας της αίτησης με βάση το ότι ο αντίδικός της δεν παραθέτει σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αίτηση και δικαιολογούν την άσκησή της, όπως για παράδειγμα τον τρόπο και τις συνθήκες με τις οποίες περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής των αναληφθεισών δανεικών υποχρεώσεων του ενώ για τις βιοτικές του ανάγκες αρκείται σε γενικές αναφορές κονδυλίων, β) ένσταση απαραδέκτου της αίτησης καθόσον δεν έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες οι οφειλές από το δάνειο, που χορήγησε η ενιστάμενη στον αιτούντα αφού αυτό εξυπηρετείται κανονικά μέσα από τη μισθοδοσία του και δεν υπάρχουν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές οφειλές. Συναφώς, η ενιστάμενη ισχυρίζεται ότι ο αιτών πιστούχος εξαιρεί από την ένδικη αίτηση τα προσωπικά-καταναλωτικά δάνεια, που έλαβε από την ίδια, γ) ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (281 ΑΚ) ισχυριζόμενη η ανωτέρω τραπεζική εταιρεία ότι ο αιτών με την άσκηση της ένδικης αίτησης αποσκοπεί στην διαγραφή του συνόλου σχεδόν του χρέους του προς την ίδια και τα άλλα πιστωτικά ιδρύματα και η συμπεριφορά του αυτή αντιτίθεται στην καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του φερόμενου δικαιώματός του διότι ο αιτών ενεργεί κατά τρόπο αντίθετο προς την προηγούμενη συμπεριφορά του καθώς ενώ ανέλαβε και χρησιμοποίησε τα χορηγηθέντα ποσά για τους σκοπούς του σήμερα αιτείται στην πραγματικότητα την διαγραφή των οφειλών του, δ) νόμω και ουσία αβασίμου της αίτησης ισχυριζόμενη η ενιστάμενη ότι ενώ ο αιτών αιτείται την εξαίρεση της κυρίας κατοικίας του από την ρευστοποίηση και να ρυθμισθεί η καταβολή του 85% της αξίας αυτής σε βάθος 20ετίας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 Ν. 3869/2010, δεν αναφέρει στην αίτησή του αν η αξία της οικίας του δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας προσαυξημένο κατά 50%. Οι ανωτέρω ενστάσεις τυγχάνουν απορριπτέες για τους κάτωθι λόγους : α) η υπό στοιχ. α ένσταση ένσταση είναι αβάσιμη διότι στην ένδικη αίτηση αναφέρεται ότι ο αιτών περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του λόγω υπερχρέωσης. Όσον αφορά δε στον ισχυρισμό για την έλλειψη ανάλυσης του μηνιαίου κόστους διαβίωσης του αιτούντος, αυτός θα απορριφθεί με βάση όσα έχουν εκτεθεί ανωτέρω για την ίδια ένσταση, που προβλήθηκε από προηγούμενους πιστωτές του αιτούντος (βλ. μεταξύ άλλων την ένσταση υπό στοιχ. αα της εταιρείας «Hellenic Post Credit Α.Ε.Π.Π.»). Αβάσιμη τυγχάνει και η υπό στοιχ. β ένσταση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Α.Ε. διότι στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 υπάγονται και οι μη ληξιπρόθεσμες οφειλές ενώ το ληξιπρόθεσμο των οφειλών απαιτείται κατά νόμο ως στοιχείο για την συγκρότηση της μόνιμης αδυναμίας (Αθ. Κρητικός, ό.π., σελ. 42-αρ. 10). Όσον αφορά, δε, στον ισχυρισμό της ενιστάμενης περί εξαίρεσης από τον αιτούντα των οφειλών του από τα δάνεια, που έλαβε από την ίδια, αυτός τυγχάνει, επίσης, αβάσιμος με βάση όσα έχουν εκτεθεί ανωτέρω (βλ. κρίση επί του υπό στοιχ. β ισχυρισμού της «CITIBANK INTERNATIONAL plc»). Αναφορικά με την υπό στοιχ. γ ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη με βάση το σκεπτικό, με το οποίο απορρίφθηκε όμοια ένσταση της «Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.». Τέλος, η υπό στοιχ. δ ένσταση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη διότι στην ενσωματωθείσα στην ένδικη αίτηση οικονομική κατάσταση (σελ. 40 του οικείου δικογράφου-υπό στοιχ.

A1) αναγράφεται ότι η εμπορική αξία της οικίας του ανέρχεται στο ποσό των 100.000,00 ευρώ, το οποίο προφανώς είναι μικρότερο από το αφορολόγητο όριο απόκτησης πρώτης κατοικίας, το οποίο στην περίπτωση του αιτούντος (εγγάμου με τρία τέκνα) ανέρχεται στο ποσό των ευρώ 250.000,00 ευρώ για τον ίδιο ως έγγαμο με περαιτέρω προσαύξηση 25.000,00 ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα και 30.000,00 ευρώ για το τρίτο τέκνο αυτού (συνολικά το αφορολόγητο όριο για την απόκτηση πρώτης κατοικίας ανέρχεται στην περίπτωση του αιτούντος σε ευρώ 330.000,00). Από τα έγγραφα, που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν οι διάδικοι, καθώς και από εκείνα, που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκόιλης, ό.π., άρ. 759 αριθ, 5, Α.Π. 174/1987, ΕλλΔνη 29,129)- αποδείχθηκαν τα ακόλουθα : Ο αιτών, ο οποίος είναι ηλικίας 44 ετών (γεννηθείς το έτος 1968 στα Χανιά Κρήτης), έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία να πληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του χωρίς δική του υπαιτιότητα λόγω κυρίως της γνωστής σε όλους μείωσης των αποδοχών των μισθοδοτούμενων από το δημόσιο στα πλαίσια των μέτρων για την αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας μας. Ο αιτών εργάζεται ως αστυνομικός με μικτές αποδοχές, οι οποίες κατά τον μήνα Σεπτέμβριο 2011 ανήλθαν στο συνολικό ύψος των ευρώ (2.121,54 για τακτικές αποδοχές + 355,99 για αναδρομικές αποδοχές =) 2.477,53. Οι συνολικές κρατήσεις από τον μισθό του αιτούντος ανήλθαν για τον ίδιο ως άνω μήνα στο ποσό των ευρώ (521,47, που αφορά τις κρατήσεις επί των τακτικών και των αναδρομικών αποδοχών + 1.002,84, που αφορά σε κρατήσεις υπέρ τρίτων =) 1.524,31. Στο τελευταίο ποσό περιλαμβάνονται τα ποσά των 342,95 και 421,46 ευρώ, που παρακρατούνται κάθε μήνα ως δόσεις για εξυπηρέτηση δανείων, που έλαβε ο αιτών από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Α.Ε., αντίστοιχα, όπως προκύπτει από το ηλεκτρονικό αναλυτικό σημείωμα αποδοχών για το μήνα Σεπτέμβριο 2011, που προσκομίζει ο αιτών. Από το ίδιο ως άνω σημείωμα προκύπτει ότι οι καθαρές αποδοχές του αιτούντος για τον εν λόγω μήνα ανήλθαν στο ποσό των ευρώ 953,22. Άλλη πηγή εισοδήματος δεν διαθέτει ο αιτών, η σύζυγος του οποίου (Σ. το γένος Κ.) είναι έμπορος και διατηρεί κατάσταση ανθοπωλείου στην Κάλυμνο αποκερδαιίνοντας το ποσό των ευρώ 10.948,48 ετησίως (ήτοι 912,37 ευρώ το μήνα) σύμφωνα με την δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2010 (χρήση 2009), την οποία συνυπέβαλαν στη ΔΟΥ Καλύμνου ο αιτών με την σύζυγό του (προσκομίζεται από τον αιτούντα μαζί με το έντυπο Ε3 του ίδιου οικονομικού έτους, που αφορά τα εισοδήματα από την εν λόγω επιχείρηση της συζύγου του). Στο οικογενειακό εισόδημα του αιτούντος προστίθεται και το ποσό των ευρώ 3.111,48, που λαμβάνει ετησίως (259,00 ευρώ μηνιαίως) η σύζυγος του αιτούντος ως επίδομα τρίτου τέκνου από τον ΟΓΑ. Με βάση την ανωτέρω ανάλυση, το καθαρό μηνιαίο εισόδημα του αιτούντος και της συζύγου του ανέρχεται στο ποσό των ευρώ (953,22 + 912,37 + 259,00 =) 2.124,59. Το ποσόν, που είναι αναγκαίο να δαπανάται από τον αιτούντα κάθε μήνα για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών του ιδίου, της συζύγου του και των τριών ανηλικών τέκνων τους (θυγατέρας ηλικίας 17 και πλέον ετών, που ενηλικιώνεται την 31-1-2012 και δύο υιών ηλικίας 12 και 7 ετών, όπως προκύπτει από πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Δήμου Καλυμνίων, που προσκομίζει ο αιτών) ανέρχεται στο ποσό των ευρώ 860,00 μηνιαίως, όπως αυτό προκύπτει από την μισθολογική κατάσταση του αιτούντος και την πρότασή του για καταβολή του ποσού των 500,00 ευρώ μηνιαίως πέραν (επιπλέον) των ποσών, που παρακρατούνται από το μισθό του κάθε μήνα υπέρ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου (συνολικά 764,41 ευρώ) και τα οποία με βάση όσα έχουν εκτεθεί στο σκεπτικό της παρούσας μπορούν να διατεθούν από τον αιτούντα για την ικανοποίηση όλων των πιστωτών του με βάση τις σχετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης ο αιτών είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη προς τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες τράπεζες, τα οποία είτε είναι εξασφαλισμένα με εγγυήσεις είτε όχι, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις - Νόμος 3869/2010, Αθήνα - 2010σελ. 98 επ.) με εξαίρεση τα παρακάτω εμπραγμάτως ασφαλισμένα στεγαστικά δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης (άρθρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Συγκεκριμένα, από την «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» χορηγήθηκαν στον αιτούντα δύο στεγαστικά δάνεια, που εξυπηρετούνται από τους υπ' αριθ.....λογαριασμούς, για τα οποία ο αιτών, την 3-5-2011, είχε ανεξόφλητα υπόλοιπα ύψους 53.475,27 και 40.228,10 ευρώ, αντίστοιχα (βλ. κινήσεις ανωτέρω λογαριασμών από 18-1-2007 έως 9-9-2010 και από 19-1-2007 έως 9-9-2010, αντίστοιχα, που έχουν εσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 12-14 και 8-11). Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

(ν.π.δ.δ.) χορήγησε στον αιτούντα δύο στεγαστικά δάνεια με αριθμ. λογαριασμού 21/6754 (μικροεπισκευών) και 11/8950 (στεγαστικό), τα οποία, σύμφωνα με τα από 24-2-2011 έγγραφα του ανωτέρω ν.π.δ.δ. (έχουν ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 31, 32) είχαν μεν ανεξόφλητα υπόλοιπα ποσού ευρώ 17.299,45 και 14.487,49, αντίστοιχα αλλά δεν παρουσίαζαν ληξιπρόθεσμες οφειλές. Οι απαιτήσεις των ανωτέρω τραπεζών από τα δάνεια αυτά είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια επί της κύριας κατοικίας του αιτούντος και ειδικότερα με εγγραφή Β' προσημείωση υποθήκης ποσού 120.000,00 ευρώ για την πρώτη από τις ανωτέρω τράπεζες και Α' προσημείωσης υποθήκης ποσού 7.000.000 δραχμών για το ανωτέρω ν.π.δ.δ., όπως προκύπτει, αναφορικά με την δεύτερη (Α') προσημείωση, από πιστοποιητικό βαρών της Υποθηκοφύλακος Καλύμνου υπ' αριθμ. 253381/21-9-1998, που προσκομίζει ο αιτών (βλ. τις ΑΠ 31/2009 και ΕφΘεσ 4/2010 ΤΝΠΝομος, σύμφωνα με τις οποίες εξομοιώνεται πλήρως ο ενυπόθηκος με τον προσημειούχο δανειστή, με μόνη την διαφορά ως προς τον τρόπο οριστικής ή τυχαίας κατάταξης κατ' άρθρο 1007 παρ. 1 ΚΠολΔ). Από την «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» έχουν χορηγηθεί στον αιτούντα και τα παρακάτω δάνεια: α) καταναλωτικό δάνειο, που εξυπηρετείται από τον υπ' αριθ. λογαριασμό, για το οποίο αυτός όφειλε μαζί με τους τόκους το ποσό των 5.569,20 ευρώ, σύμφωνα με την κίνηση του ανωτέρω λογαριασμού από 23-2-2006 έως και 9-9-2010, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 4-6, β) καταναλωτικό δάνειο με αριθμ. σύμβασης για το οποίο ο αιτών όφειλε μαζί με τους τόκους, μέχρι την 9-9-2010, το ποσό των 8.171,03 ευρώ, σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της εν λόγω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 18, γ) πιστωτική κάρτα με αριθμ. σύμβασης 5430740120011119, για την οποία ο αιτών όφειλε μαζί με τους τόκους, μέχρι την 8-9-2010, το ποσό των 4.482,72 ευρώ, σύμφωνα με σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της εν λόγω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 19. Ακόμη, ο αιτών έχει συμβληθεί ως εγγυητής στις παρακάτω συμβάσεις δανείου, που κατήρτισε η ως άνω σύζυγός του με την «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», ενεχόμενος έτσι εις ολόκληρον για τις σχετικές οφειλές (Αθ. Κρητικός, ό.π., σελ. 179-180), οι οποίες έχουν ως ακολούθως : α) από την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου υπήρχε την 25-2-2011 ανεξόφλητη οφειλή ύψους 21.550,99 ευρώ, β) από την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου υπήρχε την 13-2-2011 ανεξόφλητη οφειλή ύψους 8.168,29 ευρώ και γ) από την υπ' αριθ. πιστωτική κάρτα υπήρχε την 25-2-2011 ανεξόφλητη οφειλή ύψους 1.778,51 ευρώ, όπως προκύπτει από έγγραφα της ανωτέρω τράπεζας, που έχουν ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (σελ. 15-17). Συνολικά, λοιπόν, οι απαιτήσεις της «Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.» σε βάρος του αιτούντος ανέρχονταν κατά τις προαναφερόμενες χρονολογίες στο ποσό των (53.475,27 + 40.228,10 + 5.569,20 + 8.171,03 + 4.482,72 + 21.550,99 + 8.168,29 + 1.778,51 =) 143.424,11 ευρώ ενώ οι συνολικές οφειλές του προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ανέρχονταν, την 24-2-2011, στο ποσό των ευρώ (17.299,45 + 14.487,49 =) 31.786,94. Προς τους υπόλοιπους των μετεχόντων στη δίκη πιστωτών ο αιτών έχει τις παρακάτω οφειλές : 1. Στην «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» : α) για την πιστωτική κάρτα με αριθμό λογαριασμού το ποσό των 3.162,99 ευρώ, β) για την υπ' αριθ. 4223200402 σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 4.946,35 ευρώ, γ) για την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 21.638,85 ευρώ, δ) για την πιστωτική κάρτα με αριθμό λογαριασμού το ποσό των 5.737,24 ευρώ, ε) για την υπ' αριθμ. 3667003773 σύμβαση επιχειρηματικού (τοκοχρεωλυτικού) δανείου (αρ. λογ/σμού στην οποία ενέχεται ως εγγυητής το ποσό των 9.959,05 ευρώ και στ) για την υπ' αριθμ. σύμβαση επιχειρηματικού δανείου (αλληλόχρεου λογαριασμού), στην οποία ενέχεται ως εγγυητής το ποσό των 11.172,56 ευρώ. Οι ανωτέρω οφειλές (συνολικού ύψους 56.617,04 ευρώ) αναγράφονται στην από 8-9-2010 αναλυτική κατάσταση οφειλών της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (σελ. 20-22). 2. Στην «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» : α) για την υπ' αριθμ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας, το ποσό των 1.157,72 ευρώ, β) για την υπ' αριθ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας, το ποσό των 1.054,87 ευρώ και γ) για την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου, το ποσό των 3.690,72 ευρώ (ήτοι συνολικά 5.903,31 ευρώ), σύμφωνα με την από 14-9-2010 αναλυτική βεβαίωση οφειλών της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (σελ. 23). 3. Στην «Άλφα Τράπεζα Α.Ε.» («ALPHA BANK») : α) για την υπ' αριθ. 1328402 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, το ποσό των 892,84 ευρώ, β) για την πιστωτική κάρτα με αρ. λογ/σμού το ποσό των 2.967,92 ευρώ, γ) για την πιστωτική κάρτα με αρ. λογ/σμού, το ποσό των 2.588,77 ευρώ, δ) για την πιστωτική κάρτα με αρ. λογ/σμού το ποσό των 1.851,85 ευρώ, ε) για την υπ' αριθμ. ευρώ και στ) για την υπ' αριθμ. σύμβαση επιχειρηματικού δανείου στην οποία ενέχεται ως εγγυητής, το ποσό των 11.573,43 ευρώ (συνολική οφειλή 26.623,03 ευρώ), όπως προκύπτει από την από 15-9-2010 κατάσταση οφειλών της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στο δικόγραφο της ένδικης αίτησης (ως σελ. 24). 4. Στην «Τράπεζα Ε.Φ.Γ. Eurobank-

Ergasias A.E.»: α) για την υπ' αριθ. σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 21.484,07 ευρώ, β) για την υπ' αριθ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας το ποσό των 15.120,86 ευρώ, γ) για την υπ' αριθμόν σύμβαση πιστωτικής κάρτας το ποσό των 2.022,52 ευρώ και δ) για την υπ' αριθ. σύμβαση ανακυκλωμένης πίστωσης το ποσό των 22.259,77 ευρώ (ήτοι συνολικά 60.887,22 ευρώ), όπως προκύπτει από το από 15-9-2010 έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στο δικόγραφο της ένδικης αίτησης (ως σελ. 25).

5. Στη «Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» (Geniki Bank) το ποσό των ευρώ 1.288,07 πλέον τόκων από την υπ' αριθ. 4999 5430 4172 6005 πιστωτική κάρτα, σύμφωνα με το από 10-9-2010 (αρ. πρωτ. 204) έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (ως σελ. 26) και τις από 28-9-2011 προτάσεις της ίδιας τράπεζας.

6. Στην «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» («ΑΤΕ Bank»): α) για την υπ' αριθ. 243/2005 σύμβαση (αρ. λογ/σμού περιλαμβανομένων τόκων, το ποσό των 5.355,67 ευρώ, β) για την υπ' αριθ. 73/2006 σύμβαση (αρ. λογ/σμού) το ποσό των 11.086,08 ευρώ, γ) για τον υπ' αριθ. λογαριασμό το ποσό των 6.557,15 ευρώ και δ) για την υπ' αριθμ. πιστωτική κάρτα το ποσό των 5.994,01 ευρώ (ήτοι συνολικά 28.992,91 ευρώ), σύμφωνα με το από 8-9-2010 (αρ. πρωτ. 654) έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (ως σελ. 27).

7. Στην «Hellenic Post Credit A.E.Π.Π.» (Θυγατρική εταιρεία του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου Ελλάδος Α.Τ.Ε.), το συνολικό ποσό των 4.789,17 ευρώ από την υπ' αριθ. 4232 9401 0067 3002 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, σύμφωνα με το από 10-9-2010 (Α.Π.:Ε.Π. 266-21) έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (ως σελ. 28).

8. Στην τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «Citibank International PLC» (Greece Branch) : για τον υπ' αριθ. λογαριασμό (πιστωτική κάρτα Citibank Visa) το ποσό των 11.119,20 ευρώ με βάση το από 19-10-2010 έγγραφο της ανωτέρω τράπεζας προς τον αιτούντα (έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση ως σελ. 29) ενώ από τις από 28-9-2011 προτάσεις της ανωτέρω τράπεζας προκύπτει ότι αυτή πέτυχε, με βάση την ανωτέρω σύμβαση πιστωτικής κάρτας, την έκδοση της υπ' αριθμ. 19236/2011 διαταγής πληρωμής του Ειρηνοδικείου Αθηνών και με βάση την από 24-5-2011 επιταγή προς πληρωμή, που επιδόθηκε στον αιτούντα, την 20-6-2011, παρά πόδας αντιγράφου εξ απογράφου α' εκτελεστού της εν λόγω διαταγής πληρωμής, ζήτησε από αυτόν την καταβολή του ποσού των ευρώ 12.094,16. Η εκτέλεση της ανωτέρω διαταγής πληρωμής έχει ανασταλεί, κατ' άρθρ. 6 παρ. 1 Ν. 3869/2010, με την υπ' αριθμ. 26/2011 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων-προσκομιζόμενη από τον αιτούντα). Όσον αφορά, δε, στο ποσό των ευρώ 13.537,23, το οποίο περιλαμβάνει η ανωτέρω τράπεζα στο ανωτέρω έγγραφό της, ως οφειλόμενο από τον αιτούντα στην ίδια και το οποίο προέρχεται από την πιστωτική κάρτα Diners με αριθ. λογ/σμού 36131000814286, αυτό το ποσό οφείλεται από τον αιτούντα προς την κυρίως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» (δ.τ. «DINERS CLUB»), η οποία αποτελεί διαφορετικό νομικό πρόσωπο από την «Citibank International PLC», όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα που προσκομίζει με τις προτάσεις της η κυρίως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία «DINERS CLUB».

9. Στο «Ταχυδρομικό Ταμειυτήριο Ελλάδος Α.Ε.» ο αιτών όφειλε : α) το ποσό των 4.603,78 ευρώ από την υπ' αριθμ. (αρ. λογ/σμού) δανειακή σύμβαση, β) το ποσό των 8.191,59 ευρώ από την υπ' αριθμ. (αρ. λογ/σμού) δανειακή σύμβαση, γ) το ποσό των 1.729,01 ευρώ από την υπ' αριθμ. (αρ. λογ/σμού) δανειακή σύμβαση και δ) το ποσό των 4.233,37 ευρώ από την υπ' αριθμ. δανειακή σύμβαση (ήτοι συνολικό ποσό 18.757,75 ευρώ), όπως προκύπτει από την από 8-10-2010 αναλυτική κατάσταση οφειλών της ανωτέρω ανώνυμης εταιρείας, την οποία έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση (ως σελ. 33) και κατά την οποία οι ανωτέρω οφειλές δεν είναι ληξιπρόθεσμες.

10. Τέλος, στη Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου ΣΥΝ.Π.Ε. ο αιτών όφειλε το ποσό των 2.301,61 ευρώ (περιλαμβανομένων τόκων και εξόδων) από την σύμβαση ανοιχτού δανείου με αριθμό 552 (αρ. λογ/σμού 6376029), σύμφωνα με την από 28-2-2011 αναλυτική κατάσταση οφειλών της ανωτέρω τράπεζας, που έχει ενσωματωθεί στην ένδικη αίτηση.

Με βάση, λοιπόν, τα ανωτέρω, οι συνολικές οφειλές του αιτούντος προς τους μετέχοντες της δίκης πιστωτές του ανέρχονται στο ποσό των ευρώ (143.424,11 + 31.786,94 + 56.617,04 + 5.903,31 + 26.623,03 + 60.887,22 + 1.288,07 + 28.992,91 + 4.789,17 + 11.119,20 + 2.301,61+ 18.757,75 + 13.537,23 =) 406.027,59 ευρώ ενώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του αιτούντος ανέρχονταν μέχρι την κατάθεση της ένδικης αίτησης στο ποσό των 353.181,29 ευρώ. Ο αιτών από το έτος 2010 και κυρίως μετά τις περικοπές που έγιναν στο μισθό του λόγω των μέτρων αντιμετώπισης της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας, έχει περιέλθει σε μόνιμη και διαρκή αδυναμία να πληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του, η αδυναμία του δε αυτή δεν οφείλεται σε δόλο, ούτε αποδείχθηκε ίδια υπαιτιότητα αυτού, όπως εκτέθηκε

ανωτέρω κατά τον σχολιασμό των προβληθεισών από τους πιστωτές ενστάσεων. Μοναδικό αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο του αιτούντος, που μπορεί να εκποιηθεί και να αποφέρει κάποιο αξιόλογο τίμημα αποτελεί μία ισόγεια οικία, εμβαδού 93,60 τ.μ., η οποία έχει κτισθεί σε οικοπέδο, το οποίο βρίσκεται στην εννομή Α. της νήσου Καλύμνου, συνολικής επιφανείας αυτού 165,42 τ.μ. (βλ. δήλωση-έντυπο Ε9 έτους 2005, που προσκομίζει ο αιτών). Η εμπορική αξία της οικίας αυτής εκτιμάται σε 100.000,00 ευρώ, λαμβανομένων υπόψη της παλαιότητας της οικίας (υπήρχε ήδη κατά την σύνταξη του υπ' αριθμ. 7.200/5-12-1995 συμβολαίου ενώπιον της συμβ/φου Καλύμνου Α.Κ. Τ. με το οποίο ο αιτών αγόρασε την εν λόγω οικία μετά του οικοπέδου της), της περιοχής στην οποία βρίσκεται, του εμβαδού της και των συνθηκών, που επικρατούν σήμερα στην αγορά ακινήτων λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας και απροθυμίας των αγοραστών. Η οικία αυτή αποτελεί την κύρια κατοικία του αιτούντος και της οικογένειάς του και η αξία της δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για απόκτηση Α' κατοικίας, προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση (βλ. σχετικά και ανωτέρω).

Με βάση τα παραπάνω αναφερόμενα, συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 και ειδικότερα αυτή των άρθρ. 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2. Έτσι η ρύθμιση των χρεών του θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους ανωτέρω πιστωτές του από τα εισοδήματά του επί τετραετία, που θα αρχίζουν αμέσως από την κοινοποίηση προς αυτόν της απόφασης, από τις οποίες (καταβολές) οι πιστωτές του θα ικανοποιηθούν άτοκα (άρθρ. 8 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρ. 6 παρ. 3 Ν. 3869/2010). Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στους πιστωτές του αιτούντος ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών και οικογενειακών του αναγκών και της μη διαφαινόμενης βελτίωσης στο μέλλον της οικονομικής του κατάστασης και κυρίως από την υπαγωγή των ποσών, που μέχρι σήμερα παρακρατούνται από το μισθό του αιτούντος υπέρ του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (ευρώ 342,95 για τον μήνα Σεπτέμβριο 2011) και του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου Α.Ε. (ευρώ 421,46 για τον ίδιο μήνα), στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010 σύμφωνα με τα εκτεθέντα σχετικά ανωτέρω, ανέρχεται σε χίλια διακόσια (1.200,00) ευρώ το μήνα (ο ίδιος ο αιτών άλλωστε με το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του προσφέρεται στην καταβολή του ποσού των 500,00 ευρώ μηνιαίως πέραν των κρατήσεων, που γίνονται στο μισθό του κάθε μήνα για τα δάνεια, που του χορήγησαν τα δύο ανωτέρω πιστωτικά ιδρύματα) και επομένως το Δικαστήριο εκτιμά ότι με βάση και τα προαναφερόμενα εισοδήματα της συζύγου του Σ. το γένος Ε.Κ. ο αιτών έχει την δυνατότητα για καταβολή του ανωτέρω ποσού στους πιστωτές του. Όπως προαναφέρθηκε, οι οφειλές (ληξιπρόθεσμες και μη) του αιτούντος προς τους μετέχοντες της δίκης πιστωτές ανέρχονται συνολικά στο ποσό των ευρώ 406.027,59, σε κάθε έναν από τους οποίους αναλογεί από το ποσό των 1.200,00 ευρώ, στην «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» αυτό των 423,88 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 143.424,11), στην «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» αυτό των 167,32 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 56.617,04), στην «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» το ποσό των 17,44 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 5.903,31), στην Τράπεζα «Alpha Bank» το ποσό των 78,70 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 26.623,03), στην «Τράπεζα ΕFG Eurobank Ergasias Α.Ε.» το ποσό των 179,95 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 60.887,22), στην «Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 3,81 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 1.288,07), στην «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 85,70 ευρώ (1.200,00:406.027,59 X 28.992,91), στην ανώνυμη εταιρεία παροχής πιστώσεων «Hellenic Post Credit» το ποσό των 14,15 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 4.789,17), στην τράπεζα «Citibank plc» το ποσό των 32,87 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 11.119,20), στην «Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου ΣΥΝ.Π.Ε.» το ποσό των 6,80 ευρώ (1.200,00: 406.027,59 X 2.301,61), στο ν.π.δ.δ. «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» το ποσό των 93,95 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 31.786,94), στο «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 55,43 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 18.757,75) και στην κυρίως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία «DINERS CLUB» το ποσό των 40,00 ευρώ (1.200,00 : 406.027,59 X 13.537,23). Μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της τετραετίας κάθε πιστώτρια του αιτούντος θα έχει λάβει τα εξής ποσά : α) Η «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» ευρώ (423,88 X 48 μήνες =) 20.346,24, από τα οποία αναλογούν 7.528,10 ευρώ για το ένα στεγαστικό δάνειο, 5.696,94 ευρώ για το άλλο στεγαστικό δάνειο, 813,84 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, 1.220,79 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, 610,38 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, 3.051,93 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο, 1.220,80 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο και ευρώ 203,46 για την πιστωτική κάρτα της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του

αιτούντος προς την ανωτέρω τράπεζα, β) Η «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» ευρώ (167,32 X 48 μήνες =) 8.031,36, από τα οποία αναλογούν 401,56 ευρώ για τη σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 722,82 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, 3.051,91 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, 803,16 ευρώ για σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 1.445,64 ευρώ για επιχειρηματικό δάνειο της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο και 1.606,27 ευρώ για έτερο επιχειρηματικό δάνειο της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του αιτούντος προς την ανωτέρω τράπεζα. γ) Η «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» ευρώ (17,44 X 48 μήνες =) 837,12, από τα οποία αναλογούν 167,42 ευρώ για την μία σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 150,68 ευρώ για την άλλη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και 519,02 ευρώ για το καταναλωτικό δάνειο, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του αιτούντος προς την ανωτέρω τράπεζα, δ) Η Τράπεζα «Alpha Bank» ευρώ (78,70 X 48 μήνες =) 3.777,60, από τα οποία αναλογούν 151,12 ευρώ για το καταναλωτικό δάνειο, ευρώ 415,53 για σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ευρώ 377,76 για σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ευρώ 264,43 για σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ευρώ 944,40 για το δεύτερο καταναλωτικό δάνειο και 1.624,36 ευρώ για το επιχειρηματικό δάνειο της συζύγου του αιτούντος με εγγυητή τον ίδιο, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του αιτούντος προς την ανωτέρω τράπεζα. ε) Η «Τράπεζα EFG Eurobank Ergasias Α.Ε.» ευρώ (179,95 X 48 μήνες =) 8.637,60, από τα οποία αναλογούν 3.023,16 ευρώ για καταναλωτικό δάνειο, ευρώ 2.159,40 για σύμβαση πιστωτικής κάρτας, ευρώ 345,51 για την έτερη σύμβαση πιστωτικής κάρτας και 3.109,53 ευρώ για την σύμβαση ανακυκλώμενης πίστωσης, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του αιτούντος προς την ανωτέρω τράπεζα. στ) Η «Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» ευρώ (3,81 X 48 μήνες =) 182,88, ζ) Η «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» ευρώ (85,70 X 48 μήνες =) 4.113,60, από τα οποία αναλογούν 740,44 ευρώ για την υπ' αριθμ. 243/2005 σύμβαση, ευρώ 1.563,16 για την υπ' αριθμ. 73/2006 σύμβαση, ευρώ 946,15 για τον τηρούμενο μεταξύ τω διαδίκων λογαριασμό και ευρώ 863,85 για την σύμβαση πιστωτικής κάρτας, η) Η «Hellenic Post Credit» ευρώ (14,15 X 48 μήνες =) 679,20, θ) Η τράπεζα «Citibank plc» ευρώ (32,87 X 48 μήνες =) 1.577,76, ι) Η «Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου ΣΥΝ.Π.Ε.» ευρώ (6,80 X 48 μήνες =) 326,40, ια) Το «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» ευρώ (93,95 X 48 μήνες =) 4.509,60, από τα οποία αναλογούν 2.435,18 ευρώ για ο ένα στεγαστικό δάνειο και 2.074,42 ευρώ για το άλλο στεγαστικό δάνειο, σε αντιστοιχία με την σειρά παράθεσης των εν λόγω δανείων παραπάνω όπου αναλύονται οι οφειλές του αιτούντος προς το ανωτέρω ν.π.δ.δ. ιβ) Το «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Ε.» ευρώ (55,43 X 48 μήνες =) 2.660,64, από τα οποία αναλογούν 638,55 ευρώ για την υπ' αριθμ. 2200-1702-0 δανειακή σύμβαση, ευρώ 1.170,70 για την υπ' αριθμ. 6999-4541-0 δανειακή σύμβαση, 239,45 ευρώ για την υπ' αριθμ. δανειακή σύμβαση και ευρώ 611,94 για την υπ' αριθμ. δανειακή σύμβαση και ιγ) Η κυρίως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία «DINERS CLUB» ευρώ (40,00 X 48 μήνες =) 1.920,00.

Η παραπάνω πρώτη ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές επί τετραετία της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών του αιτούντος και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης της οικίας του από την εκποίηση, μετά το οποίο η εξαίρεση αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. Αθ. Κρητικό, ο.π. σελ. 148 - αρ. 16). Έτσι θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος, για την οποία θα πρέπει αυτός να καταβάλει το 85% της εμπορικής της αξίας, δηλαδή το ποσό των 85.000 ευρώ (100.000 X 85%). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα ξεκινήσει τρία χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, ο δε χρόνος εξόφλησής του πρέπει να οριστεί σε δέκα πέντε (15) χρόνια, λαμβανομένης υπόψη των παραπάνω διάρκειας του στεγαστικού δανείου του αιτούντος, του συνόλου των χρεών του, της οικονομικής του δυνατότητας και της ηλικίας του. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις των δύο από τους μετέχοντες στη δίκη πιστωτών, δηλαδή της «Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.» και του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων από τα εν λόγω στεγαστικά δάνεια, καθόσον οι απαιτήσεις τους από αυτά, όπως προαναφέρθηκε, είναι εξοπλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης (Β' και Α', αντίστοιχα). Η υποχρέωση του αιτούντος για καταβολή του 85% της αξίας της κατοικίας του προκειμένου να τη

διασώσει, προκύπτει σαφώς από τη διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, η οποία εισάγει μεν ευνοϊκή ρύθμιση υπέρ του οφειλέτη, αφού του παρέχει τη δυνατότητα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, που μπορούσε να διαταχθεί από το Δικαστήριο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, δοθέντος ότι αποτελεί ρευστοποιήσιμο περιουσιακό στοιχείο, πλην όμως του επιβάλλει, προκειμένου να πετύχει την εξαίρεση, την πρόσθετη υποχρέωση να καταβάλει το 85% της εμπορικής της αξίας. Έτσι, με βάση τη ρύθμιση αυτή το Δικαστήριο καλείται να προβεί ουσιαστικά σε αναδιάρθρωση των υπολοίπων χρεών του οφειλέτη, που δεν θα ικανοποιηθούν από τις καταβολές επί τετραετία του άρθρ. 8 παρ. 2 προς όλους τους πιστωτές του, επιβάλλοντας σ' αυτόν την εξυπηρέτηση ενός πρόσθετου χρέους που αποτελείται από το σύνολο των υπολοίπων των παλαιών χρεών του. Με βάση, λοιπόν, τη ρύθμιση του άρθρ. 9 παρ. 2 εφόσον μεν τα υπόλοιπα των χρεών του οφειλέτη μετά τις καταβολές της ρύθμισης του άρθρ. 8 παρ. 2 υπερβαίνουν το ποσό του 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας του, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντάς του πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των οφειλών του αυτών ίσο με το ποσό αυτό του 85%, απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών με την τήρηση της ρύθμισης. Εφόσον, δε, τα υπόλοιπα των χρεών του είναι μικρότερα του 85% θα υποχρεωθεί σε καταβολές μέχρι την εξάντληση του ποσού αυτού (ΕιρΠατρών3,4/2011ΤΝΠΝομος).

Όπως προαναφέρθηκε, το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών «Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.» και Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (ν.π.δ.δ.), που είναι ασφαλισμένες με εμπράγματα ασφάλεια στην κύρια κατοικία του αιτούντος (προσημείωση υποθήκης Β' και Α', αντίστοιχα), μετά τις καταβολές επί τετραετία του ίδιου, ανέρχεται σε 123.077,87 ευρώ (143.424,11 – 20.346,24) και 27.277,34 ευρώ (31.786,94-4.509,60), αντιστοίχως. Η προνομιακή ικανοποίηση των εν λόγω πιστωτών, θα γίνει, σύμφωνα, μέχρι το ποσό των 85.000,00 ευρώ (δηλαδή το 85% της εμπορικής αξίας της οικίας του αιτούντος), απαλλασσομένου του υπολοίπου των χρεών αυτού με την τήρηση και αυτής της ρύθμισης, με μηνιαίες καταβολές επί δέκα πέντε (15) χρόνια, που θα αρχίσουν μετά την λήξη της περιόδου χάριτος, δηλαδή αυτήν της τετραετίας από την δημοσίευση της απόφασης, ποσού 472,22 ευρώ το μήνα και επί εκατόν ογδόντα (180) μήνες (15 χρόνια X 12 μήνες X 472,22 ευρώ/μήνα = 85.000 ευρώ). Από την δόση αυτή στην «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε ποσοστό 75% επί του συνόλου των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων, θα καταβάλει ο αιτών μηνιαία το ποσό των ευρώ (472,22 X 75% =) 354,16 και στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, του οποίου η απαίτηση ανέρχεται σε ποσοστό 25% θα καταβάλει ο αιτών μηνιαία το ποσό των ευρώ (472,22 X 25% =) 118,06. Η καταβολή των δόσεων αυτών του αιτούντος θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ως προς τις υπόλοιπες παραπάνω απαιτήσεις των πιστωτών από τα καταναλωτικά δάνεια και συμβάσεις πιστωτικών καρτών, κατά κεφάλαιο, τόκους και ληξιπρόθεσμες οφειλές, κατά το μέρος που δεν καλύφθηκαν από τις τετραετείς καταβολές, λόγω προνομιακής ικανοποίησης των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων των δύο προαναφερομένων πιστωτών, δεν μπορούν να ικανοποιηθούν και ο αιτών απαλλάσσεται από αυτές. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η κρινόμενη αίτηση του αιτούντος να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατά την ουσιαστική της πλευρά και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αιτήσεις αυτή οφειλές του αιτούντος, όπως αναφέρεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή του αιτούντος από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτών του, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρ. 11 παρ. 1 Ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που του επιβάλλονται με την απόφαση αυτή και με την επιφύλαξη της τυχόν τροποποίησης της παρούσας ρύθμισης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010. Τέλος, παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, γιατί η απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (σχ. άρθρ. 14 Ν. 3869/2010, Αθ. Κρητικός, ό.π., σελ. 187-αρ.5).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην των πιστωτών «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και «Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου ΣΥΝ.Π.Ε.» και με παρόντες των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι έκρινε απορριπτέο.

Δέχεται την από 28-9-2011 κύρια παρέμβαση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΝΤΑΪΝΕΡΣ ΚΛΑΜΠ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ» (δ.τ. «DINERS CLUB») και εν μέρει την ένδικη αίτηση (αρ. κατ. δικογρ. 3/29-3-2011). Ρυθμίζει τα χρέη του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές προς τους πιστωτές του επί μία τετραετία, οι οποίες θα καταβάλλονται εντός του πρώτου τριμήνου κάθε μήνα αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της απόφασης, συνολικού ποσού χιλίων διακοσίων (1.200,00) ευρώ, επιμεριζόμενο συμμετρικά ως εξής: στην «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 423,88 ευρώ, στην «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 167,32 ευρώ, στην «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» το ποσό των 17,44 ευρώ, στην Τράπεζα «Alpha Bank» το ποσό των 78,70 ευρώ, στην «Τράπεζα ΕFG Eurobank Ergasias Α.Ε.» το ποσό των 179,95 ευρώ, στην «Γενική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 3,81 ευρώ, στην «Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 85,70 ευρώ, στην ανώνυμη εταιρεία παροχής πιστώσεων «Hellenic Post Credit» το ποσό των 14,15 ευρώ, στην τράπεζα «Citibank plc» το ποσό των 32,87 ευρώ, στην «Συνεταιριστική Τράπεζα Δωδεκανήσου ΣΥΝ.Π.Ε.» το ποσό των 6,80 ευρώ, στο ν.π.δ.δ. «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» το ποσό των 93,95 ευρώ, στο «Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Ε.» το ποσό των 55,43 ευρώ και στην κυρίως παρεμβαίνουσα ανώνυμη εταιρεία «DINERS CLUB» το ποσό των 40,00 ευρώ. Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία του αιτούντος, δηλαδή μία ισόγειο οικία, συνολικού εμβαδού 93,60 τ.μ., η οποία έχει κτιστεί σε οικοπέδο συνολικής επιφανείας 165,42 τ.μ., κείμενο στην Ε.της πόλεως Π. της νήσου Καλύμνου, όπως το ακίνητο αυτό περιγράφεται ειδικότερα στο υπ' αριθμ. 7.200/5-12-1995 πωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Καλύμνου Αικατερίνης Κουρεμένη- Τσακριού (τ. 47 –αρ. 331 των βιβλίων μεταγραφών Υποθηκοφυλακείου Καλύμνου). Επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει, για την διάσωση της ως άνω κατοικίας του, στους ενέγγυους πιστωτές «Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» και Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (ν.π.δ.δ.) το συνολικό ποσό των ογδόντα πέντε χιλιάδων (85.000,00) ευρώ, με μηνιαίες καταβολές ποσού τετρακοσίων εβδομήντα δύο ευρώ και είκοσι δύο λεπτών (472,22) και επί εκατόν ογδόντα (180) μήνες (15 χρόνια X 12 μήνες). Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων, οι οποίες θα επιμερίζονται στους ανωτέρω δύο πιστωτές κατά ευρώ 354,16 και 118,06 (μηνιαίως), αντίστοιχα, θα ξεκινήσει την πρώτη (1η) ημέρα του πρώτου (1ου) μήνα τέσσερα (4) χρόνια μετά τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης (δηλαδή την 1-2-2016), θα γίνεται εντός του πρώτου πενταημέρου εκάστου μηνός, και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Κάλυμνο, την 30ή Ιανουαρίου 2012, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδικίων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ